

thema-nummer

sexueel geweld

PINK PEOPLE

1984
NO 18
NOV-
DEC

LOSSE
NO'S
EEN
PIEK

OP JE FLIKKER GEHAD?...

Stichting
Op je flikker gehad?,
Postbus 55556,
1007 MB Amsterdam.

8 9 0

Bedreigd, mishandeld,
gediscrimineerd?
Maak er werk van!
Bel ons, meldpunt
van en voor homo's.
Woensdag en Zaterdag
van 20.00-24.00 uur.
Telefoon 020-

246321

TEGEN HAAR WIL

DAG EN NACHT BEREIKBAAR
020.253473

"PINK-PEOPLE"

tweemaandelijks uitgave door 't
N.V.I.H. - COC - VENLO.

Blad met informatie en meningen.

Abonnement: fl. 15,00 per jaar
(gironummer 5574187 t.n.v.
penningmens COC Venlo), onder
vermelding van: P.People.

Informatie over lidmaatschap
en/of abonnement, oftewel voor
het inzenden van reacties
en/of opgeven van advertenties:

N.V.I.H. COC VENLO
REDAKTIE PINK PEOPLE

POSTBUS 611

5900 AP VENLO.

REDAKTIE TEAM :

JOHN WIJNHOFEN.

VERONIQUE NIËL.

BEN JANSSEN.

PETER VENNEKENS.

CLEMENS LANTMAN.

L A Y - O U T :

HAY KEMPEN.

CLEMENS LANTMAN.

inhoud

Van de redactie	3
COC en de overheid	3
Wees gegroet	5
Van achter de bestuurstafel	7
Bekijk 't maar	8
Venlo, van de club maar dan ook echt	9
Potenrammen en seksueel geweld	10
Masculisme met Hugo de Garis	13
Pink People's reilen en zeilen '84	15
Op je flikker gehad	16
In godsnaam, doe aangifte	21
Vrouwen die van vrouwen houden	22
Homoseksualiteit en het leger	24
Roermondse berichten	27
Homopolitiek en gemeenteraad	28
COC over parken en bakken	36
De stand is boos	38
Puzzel	40

SLUITINGSDATUM KOPIJ NR 19, 01.01.1985

OVER INGEZONDEN BRIEVEN...

Tot haar grote genoegen bespeurt de redactie van Pink-People bij de lezers en lezeressen een toenemende geneigdheid om via ingezonden brieven te reageren op de inhoud van dit blad. Gaarne blijven wij onze ruimte openstellen voor uw meningen. Wel verzoeken wij u rekening te houden met de onderstaande spelregels:

1. voor de inhoud van de ingekomen brieven/mededelingen zijn de auteurs zélf verantwoordelijk;
2. brieven worden niet geplaatst dan met vermelding van de naam van de opstelster/opsteller, tenzij uitdrukkelijk wordt verzocht deze naam -die dan wel bij de redactie bekend moet zijn- niet te openbaren;
3. de redactie behoudt zich het recht voor ter plaatsing aangeboden stukken in te korten;
4. Pink-People is het orgaan van de afdeling Venlo & omstreken van de N.V.I.H. - COC; de redactie heeft uiteraard een zekere onafhankelijkheid; ook kritiese geluiden ten opzichte van 't COC moeten gepubliceerd kunnen worden; desalniettemin voelt de redactie zich ten zeerste verbonden met de doelstelling van de COC-afdeling; de redactie voert haar werk dus uit in dienstbaarheid aan de homobevrijding... de strijd tegen homo-onderdrukking; DAARBIJ WIJST ZIJ ELKE FORM VAN DISKRIMINATIE AF. Ingezonden stukken met een diskriminatoire karakter -een lid van de Centruumpartij zou bijvoorbeeld op de gedachte kunnen komen ons periodiek te gebruiken voor verspreiding van zijn/haar mening- zullen derhalve geweerd worden. Komen dergelijke artikelen toch bij ons binnen, dan veroorloven wij ons daarmee te doen, wat ons passend voorkomt;
5. reacties op redactionele mededelingen/verhandelingen zullen worden beantwoord door dat lid van de redactie, dat een bericht heeft verzorgd;
6. uiteraard is de redactie bereid desgevraagd over het door haar gevoerde beleid verantwoording af te leggen:
 - in een vergadering van de afdeling Venlo & omstreken van het COC,
 - aan ingezonden-brieven-schrijvers/-sters in voorkomende individuele gevallen.

Voor je ligt het nieuwe nummer van Pink-People. Het laatste dat dit jaar zal verschijnen. Een, naar onze mening, dik nummer dat boordevol staat met geweld, of bedenkingen daarbij. Terwijl het juist rond deze tijd gebruikelijk is om bij vrede stil te staan. Tja, wij dus niet.

In dit nummer vind je onder andere deel 2 van het interview met Leon en Matthieu over homoseksualiteit en gemeenteraad en deel 3 van biseksualiteit.

Een interview met "Op je flikker gehad", een meldpost voor geweld tegen homoos en een verslag van de tentoonstelling "Be-kijk 't maar": de tentoonstelling waarover je al de nodige discussie in Tante Bet hebt kunnen lezen.

Ook het verhaal van een verkrachte man: een verhaal om niet bij stil te staan, maar om iets mee te doen!

Verder een verslag van de thema-avond van de Venlose werkgroep Vrouwen Film en Cultuur, waarin ook een stukje blootlegging van schijntolerantie.

John Wijnhoven staat in deze kersttijd stil bij het instituut "R.K.-Kerk" in het artikel "Wees gegroet..."

En ook tref je het langverwachte artikel van Jeroen Kouwenberg aan over homoseksualiteit en het leger. Last but not least: berichten uit Roermond.

Een hele mond vol. Of beter gezegd, een heel blad vol.

Wat we als redactie erg gemist hebben is een reactie van jou op de ingezonden brief over porno. Is dit onderwerp uit de mode? Of leggen we ons neer bij het regeringsbesluit om porno vrij te geven?

Ik in ieder geval niet!

Voor het volgende nummer van Pink People zullen Ben Janssen en ik ons verdiepen in porno: met name homoporno.

Clemens Lantman en Peter Vennekens zullen een poging doen om een politieke partij over dit onderwerp aan de tand te voelen. Daar zouden reacties van lezers dus heel welkom bij zijn!

Tenslotte wensen we als redactie iedereen een gezellige jaarwisseling toe en voor 't volgend jaar een stap verder in de homostrijd, maar daar moet je wel iets voor doen!

HET COC EN DE OVERHEID

De internationale homodag werd in 1982 op 26 juni gevierd in AMERSFOORT. De dag werd ernstig verstoord doordat voornamelijk jongeren een agressiviteit ten opzichte van de demonstranten ten toon spreidden die ontaardde in slaan, schelden, met eieren gooien, enz. Het COC had er in de loop van zijn bestaan al vaker bij de landelijke overheid op aangedrongen dat er beleid gemaakt zou worden om de oorzaken van diskriminatie en agressie weg te nemen. De gebeurtenissen in Amersfoort waren voor het COC de druppel die de emmer deed overlopen. Er werd een klemmend beroep gedaan op de toenmalige minister-president van Agt om nu eindelijk

eens werkelijk een aanvang te maken met zo'n beleid. Daarnaast ging het COC zelf aan de slag met het maken van een inventarisatie van wat de overheid allemaal zou kunnen doen.

HOMOSEKSUALITEIT IN HET OVERHEIDSBELEID

Op 30 maart 1983 heeft het COC aan de minister-president, de heer Lubbers, en aan de staatssecretaris van emancipatiezaken, mevrouw Kappeijne van de Coppello, de nota "Homoseksualiteit in 't overheidsbeleid" aangeboden.

In deze nota wordt uiteengezet wat naar de mening van het COC de oorzaken van de agressie tegen homoseksuelen zijn, wat de rol van de overheid is bij de bestrijding ervan en wat, opgesomd per ministerie, de overheid concreet kan doen.

HETEROSEKSISME

Van de kleuterschool tot aan het bejaardentehuis wordt homoseksualiteit verzwegen. Van de eerste verliefdheid tot aan de echtscheiding blijven de vooronderstellingen dezelfde: het moet met iemand van de andere sekse en moeder zorgt voor de kinderen. Dát -en veel meer- is wat het COC heteroseksisme noemt.

De waarde die in onze maatschappij wordt toegekend aan het gezin en de voortplanting, krijgt een zo zwaar ak-sent dat de daarmee samenhangende heteroseksualiteit een volstrekte vanzelfsprekendheid wordt. Mensen worden in dat keurslijf geperst.

En als je daar om de een of andere reden niet in past, word je voor een keuze gesteld: of "maatschappelijk aangepast" hetero zijn, of "maatschappelijk onaangepast" homo zijn. Mensen die als heteroseksueel door het leven gaan, gaan dus vooral als "maatschappelijk aangepast" door het leven. Zij lopen niet het risico van de agressie die "onaangepasten" wel over zich heen kunnen krijgen.

OVERHEID

De overheid heeft een taak bij het bestrijden van heteroseksisme. Zij kan het dan niet laten bij vage mentaliteitsveranderende maatregelen. Het gaat om:

- maatregelen die de rechten van de homoseksuele vrouwen en mannen beschermen;
- maatregelen die de heersende heteromoraal doorbreken;
- maatregelen die de persoonlijke en maatschappelijke weerbaarheid van homoseksuelen vergroten.

MINISTERIES

In de nota homoseksualiteit in het overheidsbeleid worden in totaal zo'n vijfenzeventig beleidsaanbevelingen gedaan door het COC. Die zijn overzichtelijk per ministerie opgesomd. Een paar voorbeelden:

- * De huurwet moet zo veranderd worden dat er niet meer wordt uitgegaan van het verouderde relatiemodel van een kostwinner die hoofdhuurder is en van hem/haar afhankelijke medehuurlers.
- * In het onderwijs dienen zowel aan homo- als aan heteroseksuele leerlingen meer identifikatiemogelijkheden geboden te worden en het isolement van de lesbische/

homoseksuele leerling moet opgeheven worden.

- * Het stelsel van loon- en inkomstenbelasting dient uit te gaan van een individuele benadering. Het (gehuwd of ongehuwd) samenwonen kan daarbij niet als draagkrachtvermeerderende factor worden aangemerkt. Immers, het samenwonen ziet er niet meer uit zoals in de jaren '50: met z'n allen pinda's pellen onder de lamp die zo gezellig op de huiskamer-tafel schijnt.
- * Er dienen maatregelen genomen te worden die een einde maken aan het weigeren van kunstmatige inseminatie aan lesbische vrouwen en het afwijzen van homoseksuele mannen als zaaddonor.

REAKTIE

Tijdens het gesprek van 30 maart 1983 zegden de bewindslieden een spoedige reaktie van alle ministeries toe. Eindelijk, na zestien maanden overheidsstudie, is die reaktie dan gekomen; nog geen drie bladzijden, waarin dan ook nog:

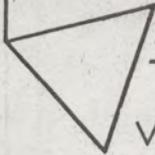
- niet wordt ingegaan op de aanleiding voor het schrijven van de nota: het geweld tegen homoseksuele vrouwen en mannen;
- niet wordt ingegaan op de in de nota neergelegde visie ten aanzien van de heteronorm en de rol die de overheid behoort te spelen in het doorbreken daarvan en in de bescherming van de rechten van homoseksuelen;
- de vijfenzeventig konkrete aanbevelingen worden gereduceerd tot veertien schamele punten, waarbij het meest duidelijke voorstel is dat er een "fact-sheet" (een foldertje) wordt vervaardigd over seksualiteit in Nederland, waarin homoseksualiteit dan wordt opgenomen;

- het standpunt van het COC ten aanzien van individualisering van inkomstenbelasting en sociale zekerheid "in beginsel" ondersteund wordt, maar verder afgedaan wordt met de stelling dat het kabinet te maken heeft met de realiteit.

En wat moeten we denken van een overheid die bijna veertig jaar na het oprichten van het COC schrijft:

"Evenals elders in de samenleving zal ook binnen de rijksoverheid een proces van gewinning aan homoseksualiteit moeten plaatsvinden."

Opvallend is dat in de reactie van de regering op de nota met geen woord gerept wordt over onderwijs en gezondheidszorg, terwijl juist daar het doodzwijgen van homoseksualiteit en het diskrimineren van homoseksuele vrouwen en mannen hoogtij vieren.

wees gegroet

door: John Wijnhoven.

Onder andere vrouwen en homo's worden binnen de (Rooms Katholieke) Kerk als minderwaardig beschouwd: niet alleen door de autoriteiten ervan!

Uit deze gegevenheid vloeit derhalve automaties voort dat een lesbische vrouw binnen de (Rooms Katholieke) Kerk al helemaal geen poot (!) aan de grond krijgt en dus dubbel gediskrimineerd wordt.

Volgens mijn persoonsgegevens bij de afdeling bevolking van de gemeente waarin ik woon, ben ik nog steeds Rooms Katholiek, ook al geef ik daar al jarenlang geen uiting meer aan. Ik houd dus nog steeds een systeem mee in stand dat mij vijandig is!

De aantekening "Rooms Katholiek" op de kaart met mijn persoonsgegevens bij de gemeente heeft verstrekkende gevolgen en gaat het hele land door! Want, de gemeentes in ons land verstrekken met regelmaat persoonsgegevens aan het Centraal Buro voor de Statistiek in Voorburg. Uit die gegevens worden onder andere ook statistieken opgesteld met

VERDERE GESPREKKEN ONDER VOORWAARDEN!

Het COC is uitgenodigd tot nader overleg met de betrokken departementen. Daar zijn wij wel toe bereid, maar niet zonder meer. We zijn bezorgd over het mogelijke vrijblijvende karakter; we willen niet "aan het lijntje gehouden worden".

Daarom zegt het COC dat we wel willen praten, maar onder bepaalde voorwaarden. De tijd voor vrijblijvend gepraat is reeds lang voorbij!

VOEL JE JE SOLIDAIR MET HET COC
EN MET HAAR STRIJD?
KOM DAN BIJ DIE KLUP...
MAAR DAN WEL ÉCHT.
WORD NU LID EN JE KRIJGT SEK
EN PINK PEOPLE VOORTAAN GRATIS.

betrekking tot geloofsovertuiging: statistieken verdeeld in drie hoofdgroepen, waarvan het Rooms Katholicisme er één is. Deze statistieken kan iedereen opvragen: ze worden zonder meer verstrekt.

Een telefoontje met het Centraal Buro voor de Statistiek maakt mij duidelijk dat twee instanties in Nederland grote en frekwente belangstelling hebben voor deze (geloofs)statistieken: het KASKI in Den Haag en de Katholieke Universiteit in Nijmegen.

Het KASKI in Den Haag gebruikt deze statistieken bij hun sociaal wetenschappelijke onderzoeken ten aanzien van studie en advies ten behoeve van de Katholieke Kerk-gemeenschap. Verder heeft het KASKI een zwaarwegende adviesfunctie bij alle Bissdommen in Nederland.

De Katholieke Universiteit in Nijmegen houdt zich volgens mij van de domme: verschillende telefoongesprekken maken mij niet duidelijk waarvoor de statistieken binnen de Universiteit gebruikt worden. Vreemd!

Het Centraal Buro vermeld tegenwoordig steeds bij het verstrekken van de geloofsstatistieken dat de cijfers onbetrouwbaar zijn, omdat het aantal cijfers niet het aantal praktiserende gelovigen aangeeft, maar het aantal ingeschrevenen bij de gemeentes!

Echter, hoeveel "goedgelovigen" leggen deze opmerking gemakshalve maar terzijde?

Verder blijkt dat massa's psychologen zich binnen de Rooms Katholieke Kerk bezig houden met studies over hoe men de mensen weer in hun macht kan krijgen en hoe ze daartoe het best te manipuleren zijn. En Gijsen komt blijkbaar hulpbisschoppen tekort om zijn theorieën in de praktijk uitgevoerd te krijgen. Zo heeft het Rooms Katholicisme op heel veel plaatsen invloed: niet in het minst in onze huidige regering!

Al met al kan dat nogal gevaarlijk zijn: ik vind de Rooms Katholieke Kerk zéér onderdrukkend.

Ze weigert de macht uit handen te geven. Ze diskrimineert.

Ze ontnemt haar "gelovigen" alle verantwoordelijkheid en ze denkt en beslist voor hen.

De huidige Rooms Katholieke Kerk volgt niet het voorbeeld van Jezus Christus, die het juist opnam voor minderheden en achtergestelden.

De huidige Rooms Katholieke Kerk schaaft zich achter de macht van bedrijfseigenaren en achter de grootgrondbezitters in Zuid Amerika.

En dat alles terwijl Jezus Christus juist door de machthebbers vermoord werd!

Ik wil met dit artikel niemand's geloof aanvallen, maar wel de vorm waarin het geloof gegoten wordt: het systeem. Ook wil ik mensen ervan bewust maken dat het heel belangrijk is om de cijfers en gegevens bij de gemeente bevolking reëel te krijgen: uit die cijfers worden immers konklusies getrokken!

Het zou daarom goed zijn dat iedereen die zich niet langer Rooms Katholiek noemt of voelt, dit even kenbaar zou maken bij de gemeente.

Ik spoed me in ieder geval naar het stadskantoor om de verklaring te ondertekenen dat de aanduiding "Rooms Katholiek" uit mijn gegevens geschrapt moet worden.

Rooms Katholicisme, wees gegroet... en bekijk het maar!

INFO

DE N.V.I.H. COC AFDELING VENLO

bestaat uit een dagelijks bestuur en uit de werkgroepen soos, stand, voorlichting, Pink People, vrouwen, opvang en introductie en feest.

De afdelingsruimte bestaat uit de soos en uit het sekretariaat en is gelegen aan de Keullerstraat nr. 1, eerste verdieping.

Openingstijden van de soos:
vrijdag's van 20.00 - 23.00 uur,
's zondags van 15.30 - 22.00 uur.

De werkgroepenraad, waarin alle werkgroepen vertegenwoordigd zijn, vergadert elke eerste donderdag van de maand om 19.30 uur, in de afdelingsruimte. Deze vergaderingen zijn voor iedereen toegankelijk.

Post voor het COC Venlo kun je sturen aan:

POSTBUS 611,
5900 AP VENLO.

Giften kun je kwijt op gironummer 5574187 t.n.v. penningmens COC Venlo.

Telefoonnummers voor opvang en introductie:
voor vrouwen: Janneke 077-70150.
Anita 077-28781.
voor mannen : Clemens 077-24463.

DE N.V.I.H. COC STADSGROEP ROERMOND

bestaat uit het dagelijks bestuur en de werkgroep opvang.

Telefoonnummers voor opvang:
voor vrouwen: Gonny 04750-15765.
voor mannen : Huub 04750-29257.

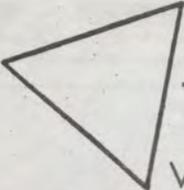
ANDERE ADRESSEN EN TELEFOONNUMMERS

Stg. alternatieve relatievorming
Lange Geer 44, 2611 PW Delft.
tel. 015-136631.

Lesbiese moeders/meemoeders,
Postbus 52, 1483 ZH De Rijp.
tel. 020-119687 (na 20.00 uur).

Ouders van homoseksuele jongeren
tel. 04950-34090 (vragen naar Toos).

Geslachtsziektenbestrijding:
Sittard; tel. 04490-16161.

van achter de bestuurstafel

door: Matthieu Joosten.

Zo, en wat heeft het COC Venlo de afgelopen tijd nou weer allemaal gedaan?

Nou, om te beginnen met ons belangrijkste wapenfeit: we hebben contact gelegd met de gemeente-politie in Venlo. Dit naar aanleiding van een schrijven van ons, waarin we onder andere vroegen hoe het zit met het registreren van homoseksuelen bij de politie. Dat doen ze, aldus de hoofdkommissaris Hüsken, niet meer! Er zijn aangepaste formulieren ingevoerd. Over verder contact met de politie, m.n. over het doen van aangifte van poten -of potenrammerij-, kun je elders in dit nummer lezen.

We hebben ook een kwade brief gestuurd naar de gemeente Venlo, omdat ze in het jaarprogramma Welzijnsplanning voor het jaar 1985 het COC nog steeds niet vermeldt bij emancipatoire verenigingen. En dat terwijl we dat wél zijn. In andere gemeenten krijgen COC-afdelingen ook subsidie via de Rijksbijdrage-regeling Emancipatiewerk, omdat ze onder andere aan roldeurbreking doen. Ondanks dat we de gemeente Venlo hier op herhaalde malen gewezen hebben, blijven ze volhouden dat we niet onder emancipatie vallen! De wethouder denkt zeker dat hij de minister is, die kan bepalen wat emancipatie is, en wat niet!

Trouwens, weet je hoeveel wij aan subsidie krijgen van de gemeente Venlo? Het ongeloflijke bedrag van fl. 90,-- per jaar! Nog te weinig om voor alle actieve leden een kan koffie te zetten. In vergelijkbaar grote steden krijgt een COC afdeling al snel zo'n fl. 1000,-- tot fl. 2000,--.

Duidelijk is dat het bestuur in de gemeente Venlo niets te maken wil hebben met homo-emancipatie. Ze zijn ons liever kwijt dan rijk, lijkt het.

In Roermond zijn veel positievere geluiden te horen. De COC-stadsgroep is inmiddels opgenomen in het Welzijnsprogramma -een voorwaarde om voor subsidie in aanmerking te komen- en het subsidiebedrag dat ze gaan ontvangen bedraagt fl. 1300,--.

Maar goed, we groeien nog steeds tegen de verdrukking in. In een jaar tijd heeft ons ledental zich verdubbeld. Dat wil toch wel iets zeggen, nietwaar?

We hebben ook een brief geschreven aan de vertrouwenskommissie in Venlo: dat is 'n groepje mannen (!) die moeten adviseren in het aanstellen van een nieuwe burgemeester in Venlo. We willen namelijk niet dat dat wat in Amsterdam gebeurd is, ook in Venlo

zich zou gaan afspelen. Daar ontstond aan de hand van de kandidatuur van Annemarie Grewel de discussie of een burgemeester wel ongetrouwd kon zijn. En Annemarie was daarboven ook nog eens openlijk lesbies. Zij is dus ook niet burgemeester van Amsterdam geworden. Dus niet alleen oom agent kan homo zijn, maar ook mevrouw de burgemeester; althans die mogelijkheid moet er zijn en daar hebben wij op gewezen. Je ziet ook daar wordt nog steeds gediskrimineerd!

En dan natuurlijk het zeer geslaagde swingfeest. Dankzij uitstekend voorbereidend werk van de speciaal daarvoor in het leven geroepen feestkommissie, is alles zeer goed verlopen. Ook de opkomst: ongeveer 80 mensen! Iedereen was zeer te spreken hierover. Voor herhaling vatbaar dus! Het is eigenlijk uniek te noemen voor Venlo dat voor 't eerst zo'n open feest slaagde. Niks achter gesloten deuren, niks geheimzinnig: gewoon de deur voor iedereen open en via een raam kon je als voorbijganger homoos en heteroos heerlijk zien swingen. Da's pas échte integratie. Da's ook waar het COC voor staat! De muren afbreken, gesloten deuren waarachter de homo-sub-kultuur zich afspeelt openen!

We zijn dus al weer bezig met de voorbereiding van het volgende feest. Maar je hoort hier nog ongetwijfeld in de nabije toekomst meer van. Ondertussen gaan de andere COC-activiteiten natuurlijk gewoon door: voorlichting geven aan verschillende groepen en scholen, informatieverstrekken via de stand in de stad, de soos op vrijdag en op zondag, het opvangen van mensen die problemen hebben met homoseksualiteit, het afdelingsblad samenstellen, enz. Daarvoor kunnen we natuurlijk nog erg veel mensen gebruiken. Binnenkort verschijnt alweer onze volgende huis-aan-huis-folder. Deze keer gaat het over moeilijkheden die ouders en familie kunnen hebben met een homoseksuele dochter of zoon. Ongeveer 10.000 folders zullen dan over Venlo en Blerick verspreid worden. Daarvoor kunnen we ook nog mensen gebruiken (opgeven bij COC-Venlo, tel. 077-44965).

Dat was het dan weer zo'n beetje. Hopelijk doe ook jij de volgende keer mee! Want de diskriminatie en vooroordelen gaan helaas nog gewoon door: MAAR WIJ NIET MINDER!

HELP MEE, EN WORDT LID VAN HET COC!

bekijk 't maar . . .

door: Mariet Keijsers.

DAG EN NACHT BEREIKBAAR

020.253473

Op de tentoonstelling van Vrouwen Tegen Seksueel Geweld "Bekijk het maar" was een overvloed te zien van vrouw-vijandigheid. En niet alleen het topje van de ijsberg: verkrachting en aanranding werd er getoond. Vrijwel iedereen is het er mee eens dat deze uitwassen gestraft dienen te worden, zelfs de krantenjournalist Hans Bos (hoewel je je natuurlijk af kunt vragen hoe het mogelijk is dat verkrachting en aanranding van vrouwen en meisjes zo veelvuldig voorkomt als iedereen zegt dat hij er op tegen is).

Het aanpakken van dit kwaad is dus verschrikkelijk belangrijk, maar op geen stukken na voldoende.

Je moet niet alleen de symptomen van een kwaad bestrijden, maar ook de oorzaken opsporen en blootleggen. Dat hadden Vrouwen Tegen Seksueel Geweld heel goed begrepen toen ze de tentoonstelling naar Venlo haalden.

Het hele denken over vrouwen- en mannenrollen zou op de helling moeten om seksueel geweld jegens vrouwen en meisjes uit te bannen. Heel veel mannen baseren hun mannelijkheid op het denken dat vrouwen minderwaardig zijn. Omdat zij een vrouw een minderwaardig wezen vinden, zijn zij automatisch beter en volwaardiger, denken zij. Het is voor hen van levensbelang dat dit systeem blijft zoals het is. Ze bereiken dit door vrouwen tot een object te maken: een ding dat je kunt ge-

bruiken, iets wat je kunt pakken en weer weggooiden als je daar zin in hebt. Deze houding is merkbaar op alle mogelijke manieren in de omgang tussen mannen en vrouwen, maar vooral op seksueel gebied. Want bij seks komt ook nog een andere stukje van de mannenrol om het hoekje kijken: macht. De behoefte om macht uit te oefenen, heeft heel veel met seks te maken. Macht betekent: beter zijn dan anderen, een gevecht winnen. Het is niet voor niets dat seksuele activiteiten tussen mensen in de meeste gevallen worden bepaald door wat mannen wensen en behoeven. Zij zijn de baas in bed. Ook willen deze mannen op seksueel gebied beter zijn dan andere mannen. Ze snoeven over hun "prestaties" tegen elkaar. Grof, beledigend en minachtend te praten over "wijven" is nog altijd een teken van "echte mannelijkheid".

Vyandige legers die een land binnentrekken hebben de gewoonte om daar vrouwen te verkrachten. Dat doen ze niet om die vrouwen te pakken te nemen, maar vooral om de mannen van dat land te vernederen, om te tonen dat zij de overwinnaars zijn.

Natuurlijk, dat zijn de uitwassen, die je niet elke dag tegen het lijf loopt, maar...

- zolang maatschappelijk wordt geaccepteerd en aan jongetjes geleerd, om vrouwen als minderwaardige dingen te behandelen;
- zolang seks een machtsmiddel is, en een wedstrijd die mannen en vrouwen van elkaar moeten winnen;
- zolang blijft het mogelijk dat mannen in een situatie of in een positie terecht komen waarin ze zich aan een vrouw vergrijpen;
- zolang blijft het nodig, broodnodig, dat vrouwen zich verzetten tegen de rol die ze moeten spelen;
- zolang moeten wij aantonen hoe het systeem in elkaar zit, hoe het funktioneert, en hoe het mensen vervormt: zowel mannen als vrouwen;
- zolang blijven wij mannen een spiegel voorhouden waarin ze zichzelf kunnen zien en ook de rol die ze spelen.

De tentoonstelling "Bekijk het maar" was zo'n spiegel. Veel mannen zullen ontkennen wat ze zagen ("ik ben niet zo"). Veel mannen zullen wat ze zagen belachelijk maken. Veel mannen zullen zich aangevallen voelen en zich kwaad maken. Er zullen ook mannen zijn die gaan nadenken en walgen van de manier waarop mannelijkheid wordt verminkt tot vrouwenonderdrukking. En hopelijk zijn

er ook weer vrouwen die zich aangesproken voelen om de handen uit de mouwen te steken, en die daadwerkelijk aan de slag gaan om deze manier van denken over vrouwen uit de wereld te helpen.

VENLO... VAN DE CLUB, MAAR DAN OOK ECHT...

door: Willemien Ruygrok.

Venlo is de beste afdeling als het op ledenwerven aankomt.

Niet alleen komen er veel nieuwe leden bij, er gaan er bijna geen af.

Dit jaar maar twee.

Kennelijk slaagt Venlo er in om én zodanige activiteiten te ontplooiën dat het nieuwe mensen aantrekt én dat zo te doen dat de anderen niet gillend van boosheid weglopen. Natuurlijk heb je als afdeling "geluk" als er een groot diskriminatiegeval zich in je afdeling voordoet. Maar uit de cijfers valt op te maken dat jullie al groeide vóór dat dat in de publiciteit kwam.

Sterker nog, ik denk dat als jullie als afdeling niet al een tijdje bezig waren geweest met het opbouwen van een goede naam, een goed gezicht naar buiten toe, dat je dan nooit die naam had kunnen opbouwen door op één incident in te gaan. Continuïteit in het beleid is belangrijk. En die continuïteit laten jullie zien. Bijvoorbeeld in de gemeentepolitiek. Door steeds weer op iedere kleine of grote diskriminatie te reageren, laten jullie merken dat je alert bent en blijft.

En mocht de mentaliteit van de Venlose bevolking er slechts heel langzaam door veranderen, ze zullen sneller in de gaten hebben dat ze maar beter niet moeten diskrimineren.

Kontinuïteit is bij jullie ook te zien in bijvoorbeeld het standwerk. Altijd maar weer met die kraam er stáán.

Er is één punt waar ik wel wat minder continuïteit zou willen zien. En dat is bij de mensen die niet meehelpen om dit alles te verwezenlijken, dat is bij de mensen die alléén maar de soos of een feest bezoeken. Dáár bepleit ik verandering. Biedt eens aan om op het sekretariaat te helpen, een bardienst te draaien of mee te gaan met de kraam.

Jullie worden regelmatig als voorbeeld gebruikt voor andere afdelingen. Zorg dat dat zo blijft!

Veel sukses en veel, heel veel plezier.

INFO

Op zaterdag 01 december om 20.00 uur vindt in Fjoetsjer het derde OPEN PODIUM plaats, verzorgt door de filmwerkgroep Tegelen. Het belooft een bonte avond te worden. Kleinkunstenaar Herman Verweij houdt een voordracht over het thema "op en neer gaan". Dichter Koos van de Kerkhof leest voor uit eigen werk.

Frans Custers and Friends brengen komiese klownsakrobatiek en later op de avond zal Frans met Ton Kurstjens, samen beter bekend als DUO HET ELFTAL, een gedeelte van hun clownsprogramma laten zien met daarin de vermaarde HOEPEL-ACT!

Verder muzikale optreden van Martin Konings, Jan Willem Elenveld en Paul Gerards & Anak Sadat.

Er wordt precies om 20.00 uur gestart!

potenrammen en seksueel geweld

Hieronder volgt het verhaal van HANS LAMBOOY.

Volgens zijn zeggen heeft het hem "bloed-zweet-en-tranen" gekost om het verhaal op papier te krijgen.

Pas nu ik met m'n pen in de hand zit, beseft ik hoe moeilijk het is om dat te doen wat ik toezegde: schrijven over mijn ervaring waarin ik, man, geweld om seksualiteit meemaakte.

Ik wist eerst niet eens dat 't bestond: nu weet ik beter!

Centraal Station: Rotterdam '79.

Na bezoek aan het COC en twee andere homobars, had ik de voor mij bekende onrust weer te pakken.

Ik kon naar huis.

Natuurlijk, dat was wijzer, beter, rustiger, maar toch...

Aandacht vragen, aandacht krijgen en aandacht geven: een spel met spanning en sensatie vanwege de uitdaging over en weer.

Wat nonchalant en vief liep ik tussen geparkeerde auto's te doen alsof ik de mijne, die ik niet eens heb, niet zo snel kon vinden.

Ik zag wél een vijftal jongens, waarvan ik ogenblikkelijk wist, dat ik die uit de buurt moest blijven. Gelukkig waren zij vrij snel weg.

Vervolgens had ik een korte, nietszeggende babbel met een andere man. Beide hadden we die jongens gezien. Hij bleef ze ook maar liever uit de weg, zei hij.

Hij had dat nog maar nèt gezegd, of van achter verschillende auto's schoten jongens op ons af.

Hij: "Wégwezen, linke boel!"

Ik vond hem een schijfert, toen ik hem zo zag wegrennen.

Een nieuw soort angst klemde echter om m'n keel en dwong me mijn "positie" te bepalen:

Waar was de nooduitgang?

Ik besloot zo rustig mogelijk te doen en liep een bepaalde kant op.

Ook daar rezen toen twee jongens op van achter bumpers.

Pal voor me!

Ik kón ze niet negeren.

Veertien tot zestien jaar waren ze, hooguit!

Onverwacht werd ik van achteren beetgepakt en achterover gebogen.

De kleinste van hen, met klompschoenen aan, deed mijn benen wijd uiteen en ging er tussen staan.

"Geef me eens een lekkere tongzoen", zei hij flemend.

"Flikker op", antwoordde ik zo stoer mogelijk.

"Oh, horen jullie dat? Hij zegt dat ie 'n flikker is."

Op dat moment velde hij het vonnis en schopte hij keihard tegen mijn ballen. Ik werd helemaal draaiërig en kreeg kotsneigingen.

Er kwam een ander naar voren die met iets hards (boksbeugel?) in mijn middel sloeg. Een derde mocht ook 'n keer. Hij sloeg me in m'n gezicht: m'n brilleglazen kapot en het montuur in tweeën.

Ik weet nog dat er bloed was: toen hield alles op!

Even was ik van de wereld af.

Hoelang?

In ieder geval kwam ik weer bij door koude nattigheid. Ik lag met m'n hoofd in een grote regenplas.

Niemand te zien!

Totdat ik die kleinste weer op me af zag komen.

"Hier, je schoen. Moet je maar niet zo stom doen."

Was dat een poging om zijn gedrag te legitimeren? Om zich te verontschuldigen?

Ik was zestien.

Te jong voor toegang tot de sauna, toen. Toch was ik er.

Onder begeleiding van een oudere man-vriend.

Spannend, al die aandacht in een wereld waar ik niet eerder was.

Regelmatig aanhalingen door ouderen die ik afweerde. Verlegen en onbekend en wat angstig, maar geprikkeld.

Waarom kan ik dit niet gewoon schrijven na zo'n poos? Gewoon in de brievenbus stoppen en wég ermee!

sexueel geweld een mannenprobleem

Twee broers (20 en 21 jaar) door politie aangehouden DNK 13-3-74 **Meisje (17) ontvoerd en verkracht**

Door onze verslaggever

ARNHEM - Een 17-jarig meisje uit Arnhem is zondagavond door twee Zutphense broers ontvoerd en vervolgens door een van hen verkracht op de Posbank. De politie heeft beide verdachten zondagavond en -nacht aangehouden.

Het slachtoffer en haar verloofde waren zondagavond wezen stappen in Apeldoorn. Daar kwamen ze in contact met het Zutphense tweetal van 20 en 21 jaar. Men besloot om gezamenlijk

naar Arnhem te rijden.

Het gezelschap arriveerde daar omstreeks 21.30 uur. De verloofde werd vervolgens met een smoesje uit de auto gelokt. Toen het meisje ook wilde uitstappen, gaf de bestuurder vol gas - de verloofde bleef alleen achter.

Hij waarschuwde de politie, die via het 'inrap-net' al le omliggende korpsen alarmeerde. Enkele uren later beide de gemeentepolitie Rheden. Het 17-jarige meisje had zich op het hoofdbureau in Velp gemeld met de mededeling dat ze ontvoerd en

vervolgens op de Posbank verkracht was.

Inmiddels had de polikliniek van het Arnhemse Gemeenteziekenhuis politiehulp ingeroepen vanwege een zeer opstandige patiënt. De agenten die poolshoogte gingen nemen, troffen een 21-jarige man uit Zutphen, die juist per taxi was gearriveerd voor de behandeling van flinke snijwonden in zijn gezicht.

De politiemannen legden verband met de ontvoering en arresteerden de ge-

wonde. Hij werd vervolgens door de verloofde herkend als een van de daders. De Zutphense politie werd daarop gevraagd om uit te kijken naar de auto van de verdachten. 's Morgens om vijf uur kon de tweede ontvoerder in zijn woonplaats worden aangehouden.

Uit het onderzoek is komen vast te staan dat het duo na de ontvoering op de Zaal aan tegen een lantaarnpaal is gereden. De bestuurder liep daarbij zodanige verwondingen op, dat hij zich

door een taxi naar het ziekenhuis liet brengen. Zijn broer nam het stuur over en beloofde het meisje dat hij haar naar huis zou brengen. In plaats daarvan reed hij echter naar de Posbank om haar te verkrachten.

De gewonde Zutphenaar is aangehouden voor wederrechtelijke vrijheidsberoving, rijden onder invloed en doorrijden naar een aanrijding. Zijn broer wordt wederrechtelijke vrijheidsberoving en verkrachting ten laste gelegd.

Nu realiseer ik me pas ten volle hoe erg dit ongewild geweld diep ingrijpt. Er is iets fundamenteels aangetast, kapot gemaakt: vertrouwen in mensen.

"Wat doe je hier dan, als je niks wilt?" vroeg een ouder iemand.

Ik had geen antwoord op deze vraag, omdat ik toen nog niet wist wat mijn lijf vroeg. Toch was zijn vraag niet onvriendelijk.

't Had ook iets vaderlijks.

Zo ging het nog een poosje door daar.

Ik wist niet wat ik precies met mezelf aanmoest: verlangen en schuldgevoel (zonde...), vochten om voorrang.

Ik ging naar een kabine en ging liggen rustig worden, totdat plotseling het schuifdeurtje openging en drie mannen naar binnen kwamen.

Ook die "vader".

Ik zal verder kort zijn.

Ik merk dat ik weer tril als ik eraan terugdenk.

Een ging op z'n rug liggen en trok me over zich heen. Hij zoende me. Een tweede hield mijn armen vast. Ik gronde en probeerde los te komen, maar dat lukte niet. Ik maakte bijna geen geluid, ik denk omdat ik me geneerde.

De derde trok mijn kont omhoog en stortte zich letterlijk in me.

Ik gaf een schreeuw, zo hard door 't gebouw dat ze alledrie hevig schrokken en in een oogwenk verdwenen waren.

Ik was gek van de pijn in heel mijn lijf. Er kwam iemand anders bij me die alleen maar uitriep: "Jezus!"

Het bleek dat ik bloedde als een rund uit mijn anus. Uiteindelijk moest ik gehecht worden.

Dit alles beschreef ik nu ongeveer veertien dagen geleden.

Ik kreeg het opnieuw heel erg moeilijk.

Ik heb twee nachten gehuild: verdriet, vernedering, woede, opnieuw moordlust, angst en walging. En wéér misselijk.

Weer moest ik m'n geschrijf wegleggen.

Tja, vertrouwen in mensen was (is?) weg.

Lange tijd ging ik over straat met het gevoel dat lopen eigenlijk niet zomaar kan en ook niet meer zal kunnen.

"Ze zien het aan mij", gaat telkens door me heen.

Maandenlang volgen dan ook momenten dat ik loer vanuit mijn ooghoeken naar dreiging om me heen.

Ik sta als verlamd, bijvoorbeeld als ik op de Bredase homodag een groep met leer en ketting uitgedoste jongeren op motoren het plein op zie rijden.

Ik kom werkelijk niet weg, hoe ik ook m'n lijf opdracht geef om mijn benen te verplaatsen. Het lukt me gewoon niet. Ze zien mij niet en gaan verder. Pas na vijf minuten kan ik verder. Om nu ook maar niet van de Amersfoortse demonstratie te spreken.

Pas ook nog. Ik wil mijn huis ingaan. Jongens bij bromfietsen zeggen tegen elkaar: "zou die ruig zijn?" "Als een poot", kets ik terug en zie dat ik afgebluft heb. Heb ik wat geleerd? Heb ik wat overwonnen? Waarom tril ik dan verdomme wéér (pas) als ik boven ben? Er blijft in mij wat over: ik denk dat ik niet geheel op eigen kracht de opgelopen frustraties kan overwinnen. Er zit een gat in mijn ziel...

GAY BAR CLUB

Les Amis

Stalbergweg 19
VENLO

Open v.a. 20.00 uur
's maandags
gesloten
's zondags
v.a. 16.00 uur
Uw gastheer
HUB en FRED

DAGELIJKS GEOPEND vanaf 21 uur dinsdag gesloten

zwembad 30°
jet streamer
stoombad
finse sauna
zonedek
bar
petit restaurant
solarium

gay saunaclub

THE PLUNGE

Dagelijks van af 13.00 uur
Elke vrijdag en zaterdag
nachtsauna
tel. 04750-33119

gay bar SJINDERHANNES

dagelijks v.a. 21 u. 's maandags gesloten
swalmerstraat 42
ROERMOND ☎ 04750-33119

clublokaal motorsportclub
THE RURALS M.C.
leertraffen: elke 2e en laatste zaterdag van de maand

KOFFIE-CORNER

«FLORENSKE»

DAGELIJKS GEOPEND van 11 tot 23 uur

SWALMERSTRAAT 40 ROERMOND tel: 04750-33119

MASCULISME MET HUGO DE GARIS...

Een verslag uit het Mannenkafé van 08 oktober 1984.

door: Hans Faesen.

Voor een gehoor van ongeveer 35 mannen, inclusief een verslaggever van het Dagblad voor Noord Limburg, gaf Hugo de Garis allereerst een lezing over zijn standpunten. De diskriminatie van de man moet maar eens aangepakt worden.

Wettelijke diskriminatie, denk maar eens aan alimentatie, dienstplicht, een bijstandsuitkering of weduwnarsuitkering voor alleenstaande vaders, het hoederecht over de kinderen voor de gescheiden man, enzovoort.

De sociale diskriminatie zoals het gedwongen konstwinnerschap, de man als "sukses-objekt" (in tegenstelling aan de vrouw als "seks-objekt").

De gevolgen van deze diskriminatie werden door Hugo aangetoond door gegevens uit statistieken waaruit blijkt dat de gemiddelde leeftijd van mannen lager is dan die van vrouwen, dat veel mannen kort na hun pensionering sterven als gevolg van het missen van een doel in hun leven en dat het zelfmoordpercentage van mannen relatief hoger ligt dan bij vrouwen. Daarnaast gaf Hugo flink af op die vrouwen welke hun man gebruiken als suksesobjekt en zelf geen financiële verantwoording nemen: de fluffy's.

Hij waarschuwde elke man om géén fluffy te trouwen, maar een fop (financieel onafhankelijk persoon), zodat samen voor het inkomen en de kinderen gezorgd kan worden.

Ook gaf Hugo duidelijk af op de zogenaamde mannelijke feministen, die mannen die met de feministiese emancipatie bezig zijn, zonder hun eigen situatie te bezien en te veranderen.

In de discussie die erop volgde waren er veel bezwaren tegen de vele statistieken die Hugo gebruikte en zijn afgeven tegen de vrouw als schuldige van de diskriminatie van de man.

Maar over het algemeen was de ontvangst van zijn idee, dat de mannen hun eigen situatie moeten op gaan pakken, goed. Enkele mannen die Hugo al hadden meegemaakt op de internationale mannendag in Gent 1983, vonden hem nu veel genuanceerder dan destijds en zij waren het ook in grote lijnen met hem eens.

Volgens de organisatie van het Mannenka-

fee Venlo, was het een geslaagde avond, omdat het mannen aanzet tot een goede strategie voor de mannenemancipatie en een gezonde discussie daarover.

Ondanks het feit dat Hugo veel uitspraken heel radikaal stelt, is ons de bedoeling erachter duidelijk geworden en zullen wij dat meenemen in onze strategiediskussie.

Verder wijzen wij op de KRO-radio-uitzending van zondag 28 oktober van 22.00 tot 24.00 uur, welke bijna geheel ging over het masculisme.

Cassettebanden van dit programma zijn te lenen bij de organisatoren van het Mannenkafé Venlo.

Mede namens de andere organisatoren van HET MANNENKAFÉ VENLO.

INFO

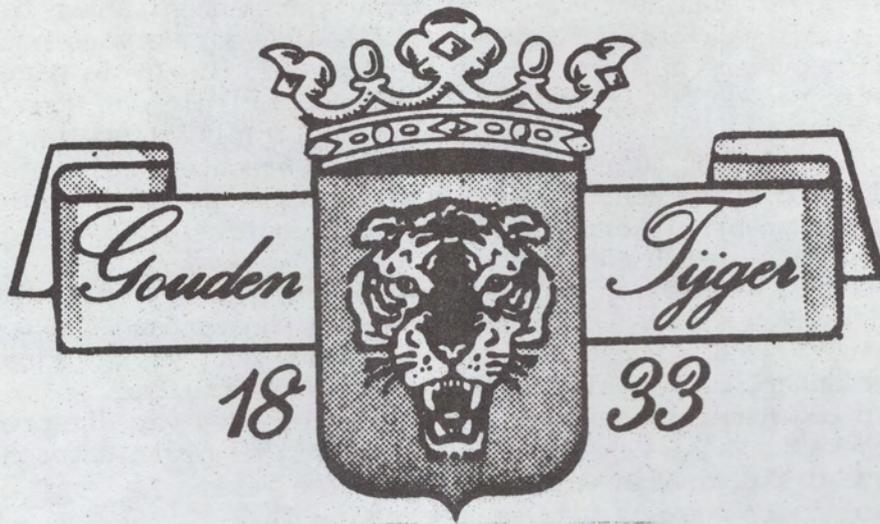
Op maandag 14 januari 1985, om 20.30 uur organiseert het Mannenkafé Venlo in Café Symphonion een avond over:
SEKSUALITEIT... PRAAT ER MAAR EENS OVER.

Op deze avond wordt gepraat aan de hand van 4 stellingen die te maken hebben met:

- de gevolgen van het omgaan met je eigen seksualiteit;
- masturbatie en schuldgevoelens;
- vreemd gaan/monogamie;
- waarom mannen vaak alleen maar snel naar een orgasme toewerken.

De

Dáó zien...of néet dao zien
...det is de kwestie! *

ALTIËD VENLOOSCH ALTTIËD

1984 was tot nu toe een roerig en veelbetekenend jaar voor 't afdelingsblad Pink People. Het eerste nummer dat in 1984 uitkwam van Pink People, was in een geheel nieuw jasje gestoken: niet alleen kwa lay-out, maar zeker ook wat de inhoud ervan betreft. Beiden zijn in de loop van het jaar nóg meer verbeterd, hetgeen ook blijkt uit de vele positieve reacties op het blad.

In het begin van 1984 traden Ben Janssen en John Wijnhoven toe als redaktielid en gaande het jaar verliet Huub Oitman het redaktieteam, wiens plaats werd ingenomen door Veronique Niël: het eerste vrouwelijke redaktielid sinds het bestaan van Pink People. Weer later trad ook Hay Kempen toe tot de redactie, hoofdzakelijk om zich samen met Clemens Lantman met de lay-out bezig te gaan houden. Halverwege 1984 werd het koördinatorschap van de werkgroep Pink People door Clemens Lantman aan John Wijnhoven overgedragen.

Het redaktieteam is in 1984 meer gestructureerd aan het werk gegaan en er werd niet meer alleen afgewacht wat het kopij-aanbod was: er werd door de redactie zelf ook meer actie ondernomen in de vorm van interviews, om zo aan Pink People meer "body" te geven.

Ook werden de taken onderling duidelijker verdeeld: één persoon kreeg b.v. in het bijzonder de verantwoordelijkheid voor het advertentiebeleid en weer anderen voor de bezorging van Pink People en de abonentenadministratie. Zoals al eerder staat aangegeven werd ook het redaktieteam uitgebreid, zodat mensen zich specifiek en krities met de lay-out konden gaan bezighouden.

Tijdens vergaderingen werd vaker gesproken over de verantwoordelijkheid van de redactie t.a.v. inhoudelijkheid van Pink People. Ook werd er een duidelijk standpunt ingenomen t.a.v. aangeboden kopij en ingezonden brieven: dit standpunt staat tegenwoordig te lezen voorin Pink People.

De redactie van Pink People heeft een abonenten-wervingskampagne gehouden onder verwijzende en hulpverlenende instanties in Venlo en Roermond. Alhoewel er wel enkele positieve reacties op binnen kwamen, leverde dit tot nu toe niet

verwachte en gewenste resultaat op.

Tegenwoordig stelt de redactie geruime tijd van te voren een hoofdthema/artikel vast voor de eerstvolgende Pink People die uitkomt, en ook worden dan onderling de taken verdeeld tot realisering ervan.

Op dit moment houdt de redactie het advertentiebeleid bezig. De redactie probeert hierin ook de lezers van Pink People te betrekken. Wél of géén porno-advertenties in Pink People? Dat is de vraag waar het in de discussie om draait. Iedereen kan haar/zijn mening kenbaar maken. Over een keuze of een standpunt t.a.v. het advertentiebeleid is op dit moment nog geen duidelijkheid.

Over de toekomst van Pink People is op dit moment nog weinig nieuws te melden. We blijven openstaan voor positief uitwerkende veranderingen, alsook voor goede suggesties of voor kritiek. Zelf pogen we de kwaliteit en het nivo van Pink People te behouden of, zonodig of zomogelijk, te verbeteren.

INFO

Voor de vijfde maal in successie: "DE-VAN-OUDE-OP-NIEUW-DISKO-PARTY", uiteraard op aanstaande oudejaarsavond van 1.00 tot 6.00, pand BONGERDSTRAAT 4 (hartje Tegelen). Voor ongeveer 150 personen, die elk hfl. 15,-- bijdragen in de kosten (te voldoen op 't moment dat je binnenstapt), is een discjockey en een "self-service"-voorraad drank aanwezig. De discjockey, noch de voorraad hebben ooit tevoren het loodje hoeven leggen en naar alle waarschijnlijkheid zal ook dit jaar wel weer iemand voor een hapje zorgen.

VOOR NADERE INFORMATIE:
Jos, tel. 35801,
Harrie, tel. 32165.

op je flikker gehad

door: John Wijnhoven & Ben Janssen.

We spraken af om elkaar in de koffiешop van de COC-afdeling Amsterdam te ontmoeten. Even na de afgesproken tijd schudden we Gert, één van de medewerkers van de Stichting "op je flikker gehad" de hand en vertrokken naar de bibliotheek van het landelijk COC gebouw waar we 't interview zouden afnemen.

In november 1982 vond de eerste voorbereidende vergadering plaats. Hieraan namen een gemeenteraadslid van Amsterdam, mensen van de Jonkheer Schorerstichting, PSP-leden en mensen van het COC deel. Al deze mensen hadden al regelmatig melding gekregen van personen die met mishandeling of potenrammerij te maken hadden gehad. Een structurele manier van opvang ontbrak!

Men was het erover eens dat binnen niet al te lange tijd een telefoonnummer gepubliceerd moest worden. Niet alleen omdat men vond dat mensen op een centraal punt melding moesten kunnen maken van deze vorm van geweld, maar ook omdat mensen hun verhaal kwijt zouden kunnen en opgevangen, of, zonodig, doorverwezen zouden kunnen worden. Op 4 april 1984 ging de stichting "op je flikker gehad" officieel van start met een twintigtal voor dit werk getrainde mensen. Tot op de dag van het interview krijgt de stichting geen subsidie van overheidswege, zij het dat er wel subsidie-aanvragen lopen bij de gemeente Amsterdam, bij het Rijk en bij het Koningin Juliana Fonds.

Op dit moment worden de kosten gedekt uit financiële ondersteuning die de stichting krijgt van de Jonkheer Schorerstichting en van de COC Afdeling Amsterdam.

Twee belangrijke publiciteitsmomenten, Sonja's Goed Nieuws Show en VARA Achter Het Nieuws, zorgden in het begin voor een ware golf van telefoontjes...

Heeft die drukte zich voortgezet?

Nee, het is een stuk rustiger geworden. Betekent dat dat het potenrammen aan het afnemen is?

Als het rustig is aan onze telefoon moet niet de konklusie getrokken worden dat het potenrammen of het seksueel geweld niet vaak voor zou komen, of aan het afnemen is. Mijn overtuiging is dat 't nog steeds veelvuldig voorkomt. Dat er de afgelopen zomermaanden minder telefoontjes binnenkwamen heeft o.a. te maken met de vakantieperiode en bovendien zegt het ons meer over het middel: de telefoon. Kennelijk werkt dat minder goed. Samenstellers van "het topje van de ijsberg" hebben in eerste instantie ook mensen uitgenodigd om op te bellen. Ze hebben een speciaal telefoonnummer ingesteld, maar het werkte minimaal. Tenslotte zijn ze zelf aan de weg gaan timmeren en mensen actief gaan interviewen. Misschien moeten wij ook wel daartoe besluiten. Dat doe je toch alleen als je cijfermateriaal wil verzamelen. Je kunt in jullie geval toch nooit op het juiste moment bij de juiste persoon aankloppen! Jullie moeten het zó zien: ik kan bijvoorbeeld zomaar een aantal mensen uit mijn direkte omgeving opnoemen die iets te maken hebben gehad met potenrammerij of met verkrachting, maar die ons nog nooit opgebeld hebben. Als ik met een

enquêteformulier naar die mensen toe zou stappen zouden ze ons wél hun verhaal doen. Trouwens, cijfers, aantallen, zijn voor ons óók erg belangrijk.

Waarom willen die mensen dan vooralsnog anoniem blijven?

Probeer jullie voor te stellen wat er in jullie hoofd omgaat als jullie op straat, ongeacht of je poot, flikker, nicht, of weet ik veel wát bent, enkele jongens tegenkomen die jullie beginnen uit te schelden, of erger: jullie worden misbruikt. Het eerste waar je dan naar zoekt is zelfbescherming. Daar hoort van alles bij: veiligheid, jezelf schoonmaken, douchen, alleen zijn, of juist samen met een goede bekende willen zijn. Ik denk dat dát de eerste dingen zijn die mensen doen als ze mishandeld worden, niet naar die telefoon grijpen...

Wat wij nou proberen is om de mensen zo ver te krijgen dat ze dat wél doen. Misschien dan wel niet direkt, maar toch zeker na een dag, na een week, of nóg later. Dat vraagt veel inzet, veel publiciteit. Dat gebeurt kennelijk nog te weinig.

Jullie doen landelijk aan publiciteit, terwijl wij het gevoel hebben dat jullie je hoofdzakelijk op Amsterdam richten. We doen landelijk aan publiciteit, omdat we vinden dat iedereen de gelegenheid moet hebben om ons op te bellen en omdat

Doen jullie zelf ook aan nazorg? Persé niet. Dat is een strikte afspraak binnen onze instelling. Als we dat wél zouden doen, zouden we een vorm van professionaliteit suggereren die we niet in huis hebben. We hebben wel regelmatig overleg met instanties waar we naar doorverwijzen, zoals de geslachtsziektenbestrijding, de GGD, ziekenhuizen, de Jonkheer Schorerstichting, enzovoorts. In dat overleg trachten we ook, als dat nodig is, min of meer invloed op het beleid uit te oefenen. Verder krijgen we ook binnenkort van de zedenpolitie een computeruitdraai over wat ze weten over gewelddadigheden, mishandeling en seksueel geweld.

Verwijzen jullie eerder door naar een GGZ/RIAGG dan bijvoorbeeld naar een COC?

Ik vind het COC een heel andere functie hebben dan een GGZ. Het GGZ/RIAGG is voor sociaal-psychische opvang en het COC zeker niet. Het COC is hoogstens een soort koffieshopopvang met verdere contactmogelijkheden. Hooguit zijn er sommige afdelingen met praatgroepen.

Wij hebben getrainde mensen in de werkgroep opvang zitten en we bieden mogelijkheden om deel te nemen aan praatgroepen en cursussen zelfverdediging, terwijl de GGZ Venlo een homofilieteam heeft dat volgens ons slapende is.

Ik doelde ook meer op de plaatselijke situatie, hier. Zelf hebben wij in Amsterdam, zoals ik al zei, regelmatig overleg en uitwisseling met instanties. Zo blijf je ervan op de hoogte naar wie en naar wat je doorverwijst. Daarom verwijzen we ook niet zo vaak naar instanties in andere steden. We verwijzen wel eens naar de plaatselijke COC-afdelingen, omdat die mensen meestal beter op de hoogte zijn van het plaatselijk aanbod.

Je zou zeggen dat parken, pispakken, enz. er het meest uit zouden springen als plaatsen waar potenrammerij plaatsheeft. Nou, het komt in ieder geval ook voor in de stad, gewoon op straat. Daarbij kan dus wel een rol spelen dat mensen als homoseksueel herkend worden. Eigenlijk weet ik dat wel zeker.

Is de politie over het algemeen op de hoogte van speciale ontmoetingsplaatsen van sommige homo's, zoals park en pispakken? Daar zijn ze volgens mij wel degelijk van op de hoogte. Hoe ze ermee omgaan is iets heel anders. Een man uit Breda bijvoorbeeld had een ontmoetingsplaats ontdekt: een rustplaats langs de autoweg. De politie ging heel vervelend doen: vragen stellen, autopapieren controleren. Maar het komt óók voor, hier in Amsterdam bijvoor-

beeld, dat de politie zorgvuldiger te werk gaat en bepaalde plaatsen gewoon met rust laat. Er zijn ook verhalen bekend van mannen die hulp hebben gevraagd aan de patrouillerende politie. Deze verleenden toen meteen assistentie en reden onmiddellijk naar de plek toe waar de vermoedelijke potenrammers zich bevonden.

Over het algemeen een welwillende politie? Zoals ik al zei, die ken ik tot nu toe alleen van hier uit Amsterdam.

Komt verkrachting bij mannen onderling veel voor?

Dat weet ik niet. Ik weet wel dát het voorkomt, maar niet hoe vaak.

Krijgen jullie er wel telefoontjes over? Ja.

Vaker dan telefoontjes over agressie?

Nee, het merendeel van de telefoontjes die binnenkomen gaan over agressie, maar er komen wel degelijk ook verkrachtingsmeldingen binnen: o.a. binnen bestaande relaties. We hebben ook contacten met de zedenpolitie hier in Amsterdam. Zij hebben dit jaar een aantal daders van mannenverkrachters gevonden. Meestal worden jonge jongens verkracht. Er is één geval bekend van een oudere man die in totaal zeven jongens van hun fiets heeft getrokken: het zogenaamde bosjeswerk.

Ook zijn we op de hoogte van een groepsverkrachting, een soort wraakactie.

Gebeurt het ook dat kinderen jullie opbellen omdat ze door hun ouders geslagen worden omdat ze homo zijn. Bijvoorbeeld op het moment dat ze dit tegen hun ouders vertellen?

Van zo'n geval heb ik nog niet gehoord, hetgeen natuurlijk niet wil zeggen dat het dan ook niet voor zou komen.

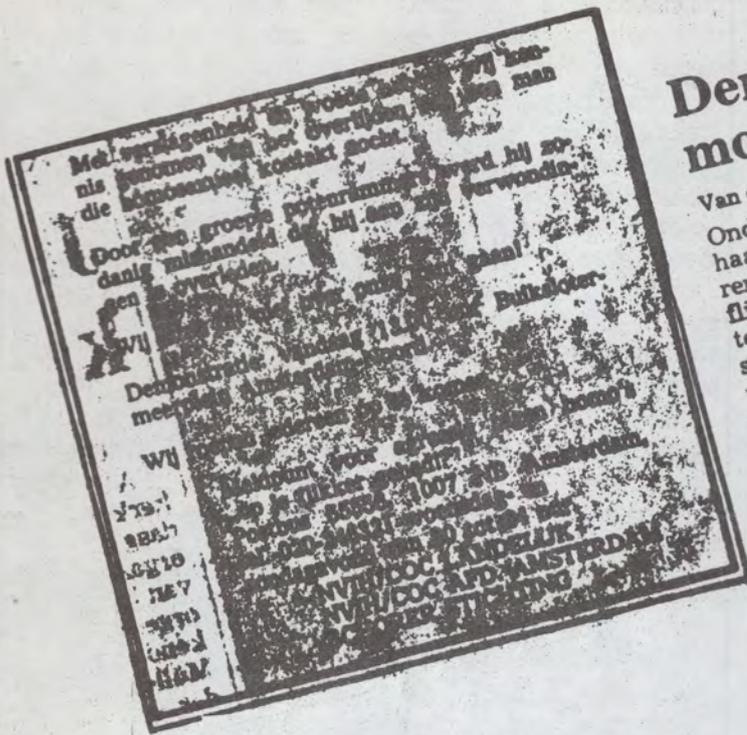
Goeie vraag, overigens.

Komt agressie van homo's onderling veel voor? Flikkers tegen nichten bijvoorbeeld.

Agressie tussen vooruitstrevenden en de behoudenden komt zeker voor. Dat ken ik trouwens uit eigen ervaring, zij het niet gewelddadig.

Wat kunnen zoal de gevolgen zijn van geweld?

Ik ken een geval van een man die als homo een heel verborgen leven leidt. Deze man werd in een park in elkaar geslagen door twee jongens. Hij werd dermate toegetakeld dat hij behandeld moest worden. Hij moest dus een verhaal vertellen. Hij vertelde toen "eenvoudig" dat hij beroofd was. Verder is bijvoorbeeld een voorval bekend van een jongen die heel openlijk met zijn homoseksualiteit omgaat. Hij werd in Antwerpen in elkaar geslagen. Hij heeft twee jaar gesukkeld en uiteindelijk een kaakoperatie moeten ondergaan. Dat betekent allemaal nogal wat.

Demonstratie na moord op homo

Van een verslaggever
WAARHEID
5-10-84

Onder het motto „Tegen homohaar en potenrammerij” organiseren het COC en de stichting „Op je flikker gehad!” aanstaande zaterdag een demonstratie in Amsterdam-Noord. Met het initiatief willen de organisatoren uiting geven aan de woede en verontusting die zijn ontstaan na het gewelddadig gedrag van een groep jonge potenrammers vorige week dinsdag in het Vliegenbos.

Een homoseksuele man werd toen zodanig mishandeld dat hij enkele dagen later aan zijn verwondingen overleed. Het Vliegenbos is een bekende ontmoetingsplaats voor homoseksuele mannen in Amsterdam-Noord. Mishandeling door potenrammers komt er volgens het COC regelmatig voor. Inmiddels heeft de politie een zestal verdachten gearresteerd.

Tijdens een donderdagavond in grote haast bijeengeroepen actievergadering werd door een aantal mensen gewezen op het homovijandige klimaat in Amsterdam-Noord. Veel homoseksuelen in dit stadsdeel leiden een verborgen bestaan of houden er een „dubbel-leven” op na. Zij zijn getrouwd en voor hun homoseksuele contacten aangewezen op anonieme ontmoetingspunten als het Vliegenbos. Juist op deze plaatsen zijn groepen potenrammers actief. Vaak doen slachtoffers van mishandeling hiervan geen aangifte bij de politie, uit angst voor ontdekking.

De organisatoren van de demonstratie stellen in een verklaring dat geweld tegen homoseksuelen en lesbiennes vaker voorkomt dan uit de cijfers blijkt en dringen aan op een actief beleid van overheid en justitie. Naast het COC en de stichting „Op je flikker gehad!” roepen ook enkele anti-fascismecomités in Amsterdam op tot deelname aan de demonstratie. Om één uur gaat de demonstratie van start op het Buikslotermeerplein. Na afloop vindt er een korte manifestatie plaats op het Beursplein.

En dan noem je nog alleen maar de fysieke gevolgen...

Ja.

Leidt een voorval wel eens tot een rechtzaak?

Je moet weten dat wij meestal te maken hebben met eenmalige telefoontjes. Dat gesprek kan heel erg variëren in tijd: van drie minuten tot soms wel een uur of langer. In zo'n gesprek kun je mensen stimuleren om aangifte te doen. Niet méér. Mensen zijn vaak bang voor eventuele gevolgen, of bang dat dingen openbaar worden. We kunnen eigenlijk nooit navragen of ze wel of niet aangifte hebben gedaan, want mensen bellen niet vaak nog eens terug.

In Superman stond laatst een artikel over seksueel geweld bij mannen. Er waren twee rechtzaken geweest. De veroordeling per rechtzaak verschilde heel erg. Zijn die verschillen vaker zo groot?

Daar kan ik jullie helaas geen antwoord op geven. Deze informatie zouden wij juist ook zo graag hebben. We willen graag weten wat de ervaringen van mannen zijn met de politie, met justitie en met het openbaar ministerie: over feitelijke vervolgingen en veroordelingen en ook willen we weten hoe rechters ermee omgaan. Daar is allemaal verschrikkelijk weinig van bekend. Aan die lange rij zouden wij ook de hulpverlenende instanties willen toevoegen, om te weten welke ervaringen mensen daarmee hebben.

Ja, inderdaad.

Denk je dat homoporno van invloed is op geweld?

Interessante vraag, maar ik weet het ant-

woord nog niet. Ik denk wel dat de mentaliteit die achter seksueel geweld zit; een man die vindt dat hij zijn spanning kwijt moet raken en daarom over iemand heen moet zitten raggen, dezelfde mentaliteit heeft als iemand die gewelddadige porno maakt.

Heb je enig idee hoe het komt dat er maar zo weinig te lezen is over seksueel geweld bij mannen onderling?

Nee, eigenlijk niet. Ik vermoed wel dat 't te maken heeft met het feit dat veel mensen weten dat het bestaat, maar dat tegelijkertijd schuiven onder de dingen die

Politie Venlo nodigt COC uit Homo's kunnen vertrouwelijk aangifte doen

DVNL
19.10.84.

(Van onze verslaggever)
VENLO - De Venlose politie is bereid afspraken te maken met het COC over vertrouwelijke aangifte door homoseksuelen van discriminatie of mishandeling.

Commissaris Hüsken heeft dat de Venlose COC-afdeling toegezegd in een reactie op een brief die het COC hierover aan de korpsleiding had gestuurd.

De commissaris zegt het met het COC eens te zijn dat menig slachtoffer van discriminatie of geweld geen aangifte op het politiebureau durft te doen, uit angst bekend te worden als homo.

Homosexuele mannen en vrouwen kunnen zich daarom voortaan - al of niet na bemiddeling door het COC - rechtstreeks tot de chef van de afdeling kinder- en zedenpolitie wenden. Deze zal aangiften vertrouwelijk behandelen en ook zorgen voor begeleiding van het daarop volgende onderzoek. Hüsken nodigt het COC uit contact met de zedenchef op te nemen om de gang van zaken nader uit te werken.

Opleidingen

De korpschef laat het COC verder weten dat er op de politie-opleidingen wel degelijk grote aandacht wordt

besteed aan homosexualiteit en hulpverlening aan homo's. Een intensievere vervolg van het verschijnsel 'potenrammerij' is volgens Hüsken een zaak van het openbaar ministerie.

Vragenformulieren waarop niets over sexuele geaardheid hoeft te worden ingevuld, zijn al lang bij de Venlose politie in gebruik, aldus de commissaris. Het COC had aangedrongen op invoering van dergelijke formulieren. Volgen de korpschef komen ook in personen dossiers bij de politie geen gegevens over sexuele geaardheid voor.

eigenlijk toch wel overleefd zijn. Ook heb je nog een categorie mensen die dit geweld betitelen als algemeen geweld wat je overal op straat tegenkomt. Beiden is volgens mij niet juist.

Zelfs Sonja Barend reageerde zo toen we bij haar zaten. Ze was zeer verbaasd dat het nog steeds gebeurde dat als je met je vriend gearmd over straat liep, je dat soms niet zonder gevaar kon doen.

Nog een slotopmerking?

Ja.

Jullie vragen gingen vooral in op de opvang van het slachtoffer en dat is inderdaad een verschrikkelijk belangrijk onderdeel van het werk, maar een ander onderdeel is tegelijkertijd het naar buiten treden. Ten eerste zoveel mogelijk publiceren, bekend maken hoe we gekonfronteerd worden met gewelddadigheid tegen homo's. Naast dit alles ook invloed krijgen in de sociale

situatie. Contacten leggen met allerlei instanties die op een of andere manier te maken krijgen met homo's: medies, sociaal en juridies. We moeten een soort faciliteitenkring creëren die vriendelijk tegenover homo's staat. Dat laatste doe je hoofdzakelijk door in overleg met instanties te gaan. Dat dwingt hen ook om na te denken over hun eventuele beleid ten opzichte van homo's. Ook kunnen wij dan met onze informatie iets naar andere gemeenten doen. Natuurlijk kunnen we dan niet vertellen hoe zij hun slachtoffers moeten opvangen, we kennen daar de sociale situatie immers niet. Maar wel kunnen we van advies dienen bij het opzetten van een eigen telefoonlijn en adviseren hoe het werk verder georganiseerd moet worden.

**OP JE
FLIKKER
GEHAD?...**

246321

Bedreigd, mishandeld, gediscrimineerd? Maak er werk van! Bel ons, meldpunt van en voor homo's. Woensdag en zondag van 20.00-24.00 uur. Telefoon 020-

Sichting:
Op je flikker gehad!?,
Postbus 55556,
1007 NB Amsterdam.

INFO

Op 10 december aanstaande, om 20.30 uur organiseert het Mannenkafé Venlo de voor het kafé al bijna traditionele OPEN SWINGAVOND...

Op deze avond, die gehouden wordt in Café Symphonion, zijn mannen en vrouwen van harte welkom.

- de heer Gijzen van de politie -

door: Jos Karis en Matthieu Joosten.

"IN GODSNAAM, DOE AANGIFTE!"

Enkele weken geleden heeft het dagelijks bestuur van het COC Venlo een brief geschreven naar de gemeentepolitie voor onderling overleg. Hoofdkommissaris Hüsken's antwoordde ons dat hij hiertoe bereid was. Zo vond dinsdag 30 oktober 1984 een gesprek plaats tussen de heer Gijzen van de zedenpolitie Venlo en twee leden van het dagelijks bestuur.

In het zeer open en opbouwende gesprek wees de heer Gijzen erop, dat hij regelmatig via, via gevallen binnen kreeg van pottenrammerij - dus homoseksuele mannen die met name in 't park, maar ook daarbuiten, bedreigd werden, lichamelijk letsel toegedaan kregen, gechanteerd werden, enz. Wat dat betreft ligt Venlo niet ver van Amsterdam!

Hij wees ook op het belang van het doen van een officiële aangifte: zo kan de Venlose gemeentepolitie een overzicht krijgen van wat in Venlo zich afspeelt op het gebied van potten- en pottenrammerij. Pas als de gemeentepolitie een redelijk goed overzicht heeft van deze problematiek, is ze in staat om effectiever hiertegen op te treden. Maar zo'n overzicht heeft ze helaas nog niet. Erg veel gevallen worden in feite niet officieel gemeld bij de gemeentepolitie. Vaak speelt de angst om als homo dan bekend te worden een grote rol. Veel slachtoffers willen dat voorkomen. Misschien wel begrijpelijk, maar zo blijven die gevallen die de politie zo nu en dan binnen krijgen slechts een topje van een hele grote ijsberg.

Wat doet de gemeentepolitie nu al in Venlo? Het is zo dat de politie het probleem van bedreigingen van homoseksuele vrouwen en mannen wel degelijk onderkent. Daarvoor hebben ze namelijk al genoeg "gevallen" binnengekregen. Wat ze doet is op die plaatsen waar vaker homo's bedreigd zijn geworden, meer politie laten surveilleren. Verder gaat ze met die gevallen die officieel binnen zijn gekomen zo diskreet mogelijk om.

Om de stap van aangifte doen te vergemakkelijken, is de mogelijkheid om bij de heer Gijzen zélf vertrouwelijk aangifte te doen, aanwezig.

Heb je dus zelf dreiging ondervonden vanwege je homoseksualiteit, op je flikker ge-

had, dus, ga dan naar het politiebureau om aangifte te doen en vraag naar de heer Gijzen. Of, als hij er niet is, naar iemand anders van de zedenpolitie. Zij zijn vertrouwd met de problematiek en weten het gepast aan te pakken.

WEL DOEN!

Het is namelijk niet alleen in belang van jezelf, maar ook in het belang van alle andere homoseksuele vrouwen en mannen!

Adres politiebureau : Rijnbeekstraat 1, Venlo.
tel. 077-49944.

Lang, veel te lang, had hij daar staan drentelen. Met een smoes bij een vriendin gaan staan. Twee verder stond die mooie jongen. Hij moest hem nu eindelijk eens aanspreken.

Wekenlang hem bezichtigd in het OOC, altijd samen met in het diep zwart gestoken vrienden en vriendinnen. De een met een zwarte lange lok voor ogen, de ander weer voorzien van zware zwarte make-up, een derde met lange oorbellen, zwart. Daartussen de mooie, zonder make-up, maar steevast behorende tot de zwarte kring.

En hij sprak hem aan, vroeg de tijd en vloekte in zichzelf dat het niet eeuwigheid was.

En de mooie bloosde z'n wangen rood, sprak van tijd en sprak van muziek.

De weinige woorden die tussen zijn mooie tanden en lippen gleden, nam hij gretig op. Het licht speelde onbeschaamd op zijn nog rode jukbenen, sijpelde door zijn licht blond snorretje, weerkaatste op het wit van zijn tanden.

Zijn ogen!

Ik heb ze niet kunnen zien. Hij wendde zijn blik af en ging.

Buiten treuzelde hij zichtbaar, maar slappe lach maakte zich van mij meester: durfde hem niet meer aan te spreken.

Niet eens weet ik zijn naam.

MJ

THEMA AVOND VROUWEN DIE VAN VROUWEN HOUDEN

door: Véronique Niël.

De werkgroep Vrouwen Film en Cultuur organiseerde op 26 september j.l. een thema-avond over vrouwen die van vrouwen houden.

De werkgroep Vrouwen-Film en Cultuur heeft als doelstelling het ontwikkelen en uitvoeren van emancipatie-activiteiten door het zelfbewustzijn van vrouwen als persoon en als groep te ondersteunen. Hierbij richten zij zich op alle vrouwen van alle maatschappelijke groeperingen, omdat emanciperen niet aan maatschappelijke klasse of ontwikkeling gebonden is.

Zij trachten dit te realiseren door maandelijks een film of een thema-avond te organiseren, of een cabaretgroep uit te nodigen. Ook hebben ze een bibliotheek met vrouwenboeken. De begeleiding van deze avonden

Tijdens de pauze was er gelegenheid om een kijkje in de stand van het COC te nemen en om even adem te halen, iedereen had gebod naar de uiteenzettingen van de drie vrouwen zitten luisteren.

Na de pauze werd er gediskussieerd onder leiding van Yvonne Winkelman, van het COC Maastricht, aan de hand van de volgende stellingen:

"Ze kon zeker geen man meekrijgen".

"Het is abnormaal en onnatuurlijk".

"In de vrouwenbeweging word je lesbies."

"Iedereen is óók homoseksueel."

De twee eerste stellingen zijn niet ter discussie gesteld, omdat iedereen het er over eens was dat ze gewoon niet deugden.

De derde stelling: "In de vrouwenbeweging word je lesbies" gaf een beetje meer stof

ligt in handen van een kleine groep enthousiaste vrouwen, die samen de werkgroep vormen. Bij deze vrouwen kun je ook informatie krijgen over de werkgroep en haar activiteiten. Dat zijn: José Noldus (tel. 49835), Marjolein Gunsing (tel. 41844), Gerdie Dings (41908) en Petra (tel. 29006).

De opkomst van eerdergenoemde avond was niet overweldigend: 20 vrouwen.

Na een drankje en wat kletsen, deden drie lesbische vrouwen hun verhaal. De hoofdpunten uit ieder verhaal waren: hoe kwam je erachter dat je lesbies bent? De coming-out! En hoe ging/gaat je omgeving ermee om? Word je gediskrimineerd en hoe ga je daar mee om?

om over te praten.

Als vrouwen over hun eigen positie in de maatschappij aan het denken worden gezet, bijvoorbeeld in de vrouwenbeweging, komen sommigen tot de konklusie dat ze in het heteropatroon gestapt zijn, zonder daar bewust voor gekozen te hebben. Er zijn dan ook vrouwen die tot de ontdekking komen dat ze niet "hetero" maar "homo" of "bi" zijn. Het is dus meer een logies gevolg van het bewustworden van jezelf, als van bezig zijn in de vrouwenbeweging.

Een vrouw zei dat ze op die manier bewust was geworden van het feit dat ze zich kleepte zoals de buitenwereld dat van haar verwachtte en dat ze dat dus nu niet meer doet.

De vierde stelling bleek de meest aantrekkelijke te zijn om over te praten. Een van de aanwezige vrouwen vond de stelling niet natuurlijk, omdat de stelling ervan uitgaat dat per definitie iedereen seksueel is. Daar zette zij vraagtekens bij.

De meeste vrouwen wisten niet zo goed wat ze met de stelling aanmoesten. Totdat Yvonne opmerkte dat veel vrouwen hartsvriendinnen hebben en op dezelfde lijn mannen elkaar in de kroeg onder het genot van een glas bier dingen vertellen die ze "zelfs niet tegen hun eigen vrouw zouden vertellen."

In feite zou je zulk soort vriendschappen ook onder het hoofd "homovriendschappen" kunnen plaatsen. Ze zijn immers op hetzelfde geslacht gericht. Toen brak een vlag van emoties los, die ik zelf onder de noemer "schijntolerantie" wil plaatsen. "Waarom moet alles een naam hebben, ik heb niks tegen lesbische vrouwen, maar als ik een goede vriendin heb, hoeft dat toch nog geen "homovriendschap" genoemd te worden." "Als ik een vriendin heb, ben ik toch nog niet lesbies?!"

De discussie dwaalde af, terwijl ik het gevoel had dat er vrouwen waren die nog met wrevels zaten ten aanzien van de benaming "homovriendschappen".

Ik bracht dat dan ook weer naar voren, erbij zeggend dat ik het idee had dat de desbetreffende vrouwen zich nog steeds aangevallen voelden en dat dat niet mijn bedoeling was. Volgens die vrouwen was dat echter niet zo, de discussie ging vervolgens over de uitleg van de woorden homoseksueel en homofiel.

Er werd gezegd dat homoseksueel ook met seksualiteit en sexuele contacten te maken heeft, terwijl homofiel meer op het houden van slaat.

Dit onderwerp van discussie schiep wat meer afstand, waardoor het de vrouwen wat beter afging om te praten. Als het onderwerp té konfronterend wordt, té dicht bij, zekerheden ter discussie stelt...!

Tja Véronique, wat had je dan verwacht? Dat mensen net zo gemakkelijk omgaan met seksualiteit als met het kiezen van kleren?

Zo eenvoudig ligt het natuurlijk niet. Dat was overigens ook te merken aan de problemen die Vrouwen, Film en Cultuur gehad heeft om vrouwen te vinden die hun persoonlijk verhaald wilden vertellen. Vrouwen Film en Cultuur wilde drie vrouwen met verschillende achtergronden. Ze hebben mij als eerste benaderd; mijn verhaal is nog niet zo lang, ik ben net een kwart-eeuw oud en mijn coming-out

heeft niet veel problemen opgeleverd. Dus er werd verder naar vrouwen gezocht die wat ouder waren, bijvoorbeeld getrouwd waren of gescheiden, of die kinderen hadden. Die vrouwen waren nauwelijks te vinden en de vrouwen die benaderd werden durfden niet, of vonden zichzelf nog niet "ver genoeg(?)"!

De argumenten die de vrouwen aandroegen waren begrijpelijk en werden ook als zodanig geaksepteerd.

Bij mij is zich daardoor een gevoel van eenzaamheid gaan vormen, een gevoel dat steeds groter wordt. Als ik om me heen kijk, bijvoorbeeld in het COC en in m'n kennissenkring en ook op straat, dan wordt dat idee alleen maar versterkt.

De vrouwen binnen het COC zijn op één hand te tellen, in m'n kennissenkring ken ik ook maar een paar potten. Als ik met m'n vriendin door de stad loop, hand in hand, denk ik: waar zitten ze toch allemaal, die 10% van alle vrouwen die, statisties gezien, lesbies zouden moeten zijn. Of laten ze zich allemaal afschrikken door degenen die er niet tegen kunnen dat we niet van mannen houden?

de oude Mol

Boekhandel

Nieuwscentrum

Modern-Antikwariaat

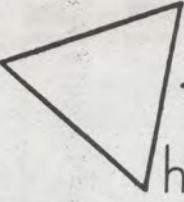
Gespecialiseerd in:

- Literatuur

- Kunst

- Emancipatie

VAN BROECKHUYSENSTRAAT 34 NIJMEGEN
TELEFOON 080-221734
GIRO 2144343

homoseksualiteit en het leger

door: Jeroen Kouwenberg, Huis v. Bewaring,
Pollartstraat 7, 6041 GC Roermond.

Homoos zijn nooit welkom geweest in het leger. Met veel walging wordt over de "kontenneukers" gesproken. Daar blijft 't meestal niet bij. De diskriminatie is openlijk en brutaal: homoos zijn heel vies en ze moeten dood, of iets dergelijks. Voor wie vindt dat "het allemaal wel meevalt" met de diskriminatie en onderdrukking van homoos in het leger en dat we ons gewoon een beetje moeten aanpassen en dat dan de heteroos wel lief voor ons zullen zijn, is waarschijnlijk als potentiële lezer van dit artikel verloren. Om hun toch nog te overhalen volgt zodadelijk een kleine bloemlezing van belevenissen en ervaringen van homoos in 't leger.

In dit artikel zal voor mij niet zozeer, of eigenlijk helemaal niet, de vraag centraal staan of homoos in het leger moeten ja of nee. Het geval wil dat ik antimilitarist ben en daardoor en om nog een heleboel andere redenen, heb besloten om te totaalweigeren. Inmiddels zit ik nu al zo'n vier maanden in het gevang in Roermond. Ik heb "opzettelijk volhard in mijn ongehoorzaamheid" en daarom hebben de militairen mij in een hondehok gegooid. Ik deed niet wat zij wilden dat ik deed. Vanuit die opvatting en mijn eigen persoonlijke strijd vind ik dan ook dat niemand, hetero of homo, in het leger moet, en zich zou moeten verzetten tegen het militarisme. Wat voor de lezer ook nog belangrijk is om te weten is, dat ik helemaal geen homo ben. Eén keer heb ik met een mooie jongen in bed gelegen en toen heb ik ook even over zijn piemel gestreeld en toen vielen we in slaap en we hebben het er nooit meer over gehad. Laatst lag ik nadenkend op mijn bed in mijn cel en m'n gedachten dwaalden af naar allemaal lieve jongens. Ik fantaseerde dat ik mijn hoofd ten ruste legde op een jongensborst met donzen haartjes en dat ik over zijn warme en zachte buik streelde en ook dat mijn hand gewaagd en wat speels zijn liezen streelden. En zijn piemel, van die lieve jongen dus, stond helemaal omhoog en ik keek ernaar (met een blik van: "dit heb ik vaker gezien"). En toen kon ik me niet meer bedwingen: stevig maar toch zacht bevoelde ik zijn deel. Nam zijn piemel in mijn mond en ik zoog eraan en ik trok ook aan zijn piemel en die lieve jongen van me

genoot, en hij kreunde, en na een hele tijd -met veel gestreel en gelijk en weet ik wat allemaal meer- kwam hij klaar. (Ook nu weet ik niet of ik het zaad zou doorslikken of uitspugen). Daar dacht ik dus aan, aan die lieve mooie jongen. Maar dat is er dus nog nooit van gekomen. Als ik vrij ben, komt dat allemaal wel goed. Dan ga ik met jongens in een bed slapen en vrijen en ook lange boswandelingen maken, enz. Nu wil het geval dat ik ook vrij met vrouwen en dat ik daar ook heel geil van word. Ik ben dus geen homo, maar ook geen hetero en ik ben ook geen bi-seksfiguur. Ik ben gewoon seksueel. We moeten ermee ophouden onze seksualiteit in allerlei hokjes te stoppen. Nou goed, welke vraag zal dan wel centraal staan in dit artikel? In dit stuk wil ik op zoek gaan naar de achtergronden van de homo-haat in het leger, of waarom homoseksualiteit wordt veracht in het leger. Het zal een kleine speurtocht worden, dus verwijt me niet als ik wat onnauwkeurige te werk ga en wat zijwegen bewandel.

De kleine bloemlezing (1):

Dienstplichtig soldaat Peter: "De jongens in de kazerne weten het niet, ik kijk wel uit. Als je hoort hoe ze over flikkers praten... Ik moet wel erg opletten hoe ik me gedraag. Ik zie er niet erg nuchterig uit, maar ik moet wel oppassen dat mijn stem me niet verraad. Oh ja, ik drink hier ook geen druppel alcohol. Ik ben bang dat ik dan loslippig word. Dat geeft ook al een hoop gedonder hoor, als je niet meezuigt. Het is gewoon poepie-link om anders te reageren dan je maatjes."

En Peter vervolgt: "Ik word er vreselijk gespannen van, de laatste tijd heb ik telkens last van mijn maag."

Jacobus, een tweede luitenant: "Op een feestje, vlak voordat ik zou afzwaaien, zat ik naast een jongen uit een ander lepton die ik heel leuk vond. Ik heb toen mijn hand op zijn knie gelegd. Dat liet hij toe, maar ik merkte dat hij het ook een beetje griezelig vond. Er is toen verder niets gebeurd, maar de volgende dag, toen ik op de kazerne kwam, merkte ik dat er over gepraat werd. Ik had daar nooit verteld dat ik homfiel ben, aan niemand. Het leek wel of ze me ontliepen. Een luitenant met wie ik bevriend was, vroeg ik

wat er aan de hand was. Hij zei: "Je hebt iets met een jongen uit ons peleton uitgehaald, daar houden we hier niet van". Toen liep hij weg."

En Arthuur: "In de kantine werden af en toe afzichtelijke moppen over flikkers verteld. Dat vond ik wel erg vervelend, maar ik had de moed niet om er tegenin te gaan. Op de KMA heb ik het na een poosje wel aan een aantal mensen verteld. Ik heb één keer gelogen, toen zat ik in de trein met een troepje kadetten. Eén van die jongens zei: "Je hebt zeker een vrouw in Amsterdam". Toen bevestigde ik dat. Daar voelde ik me heel lullig over."

En Hans: "Aan twee jongens heb ik het niet verteld, met hen viel sowieso niet te praten. Eén van die jongens was héél christelijk, dus daar ben ik niet aan begonnen. Er was één jongen buiten het peleton, die stond bij het appèl ineens poot en mietje tegen me te schreeuwen. Dat was een jongen die altijd een grote mond had. Ik ben hem toen gewoon gaan afkatten."

En een anonieme hartekreet van een officier: "Je wordt van de ene op de andere dag buitengesloten. Je bent een FLIKKER en daarmee automaties een degenererend onderwerp -beter nog: een lijdend voorwerp- van fluistercampagnes, platvloerse opmerkingen en vernedering. Het jarenlang uitstekend gefunctioneerd hebben in diverse vak- en functiegebieden is ineens niet meer maatgevend. Van belang is slechts nog dat je een flikker bent, een viezerik, een apart soort creatuur." En de officier legt uit waarom hij anoniem wil blijven:

"Pure angst. Angst dat het in de openbaarheid treden binnen de krijgsmacht, nog onaangenamere repercussies zal hebben dan daar buiten reeds het geval is geweest. Ik ben eenvoudigweg doodsbang om te vertellen wie ik ben."

Korporaal Eduard: "Ik heb de tijd meegeemaakt, zo rond 1956-1957, dat homoseksualiteit echt een taboe was. Je kon er hooguit eens met de aalmoezenier over praten, en dan moest je ook nog een goeie treffen. Doordat ik lid werd van de werkgroep homoseksualiteit en krijgsmacht, werd het hier bekend dat ik homofiel ben. De commandant wilde dat eerst niet eens geloven: "Dat kan helemaal niet", zei hij, "je hebt helemaal geen vrouwelijke trekken."

En een soldaat in de SEK van maart '82: "Toen ik opkwam, heb ik vrij negatieve reacties gekregen in de trant van: die vuile flikkers. Een heleboel jongens komen in dienst en moeten op de een of andere manier bewijzen dat ze man zijn en met vrouwen naar bed gaan. Dat laat je het duidelijkst merken door te zeggen: ik moet

niets van die flikkers hebben."

We moeten ons niet vergissen in de ernst van die pesterijtjes en vernederingen. Eigenlijk is er niet veel ergers te bedenken dan dat je als wezen wordt veracht; om het feit dat je homo bent. Dat je moet knokken voor je bestaansrecht. Ach, daar zijn al duizenden boeken over geschreven en we ondervinden het dagelijks aan den lijve. Het kan ook extremer worden. Zo af en toe komt daar iets van in de publiciteit. Mishandeling en seksueel geweld komt in het leger erg veel voor.

Mannelijkheid:

Ik wil even het spoor van onderdrukking van homoseksualiteit verlaten om er daarna weer op terug te komen.

In het leger moet je kontinu bewijzen dat je een man bent. Dat zeggen ze ook: in het leger word je een man. Je moet laten zien dat je hard, stoer en brutaal bent. Angst kennen we niet in het leger!

Dat moet ook, want als je in een oorlog tegenover een gevaarlijke Rus staat moet je die trekker overhalen.

Hoe mooi of geciviliseerd je je het ook voorstelt: er bestaat geen menselijke manier van het overhoop knallen van een ander. Wil het leger soldaten zo ver krijgen dat ze werkelijk die trekker overhalen, dan moeten mannen dus ontmenselijkt worden. Samuel Strouffer konstateerde in zijn onderzoek naar de Amerikaanse soldaten in de Tweede Wereldoorlog het volgende: "De angst om te falen in de rol van soldaat, door bijvoorbeeld lafheid te tonen in een gevecht, werd vaak niet alleen ingegeven door de angst voor de sociale afkeuring voor die lafheid als zodanig, maar door een veel sterkere, diepgewortelde angst die te maken heeft met de opvattingen over sekserollen. Wanneer je als soldaat faalde in moed en uithoudingsvermogen, liep je het risico dat je ervan beschuldigd werd geen man te zijn ("Wat is er knul, heb je kantjes aan je onderbroek?" Of: "Christus, hij lijkt wel een oude vrijster").

Wanneer je door de maatschappij niet duidelijk als een man werd aanvaard, zat het er dik in dat je als "vrouw" werd gebrandmerkt en dat is een gevaarlijke bedreiging met de hedendaagse opvattingen over mannelijke persoonlijkheid."

In het algemeen kunnen we stellen dat dat, wat als mannelijk wordt gezien, gedefinieerd wordt uit datgene wat niet vrouwelijk is. Dus mannen moeten niet dat zijn, wat vrouwen zijn. Dus een defensieve mannelijkheid. Mannen moeten daarom steeds

tegenover elkaar bewijzen, door hun gedrag en door hun handelen, dat ze geen "vrouw" zijn. Dat dat een zeer slopend gevecht kan zijn, hebben al vele mannen ondervonden. In feite moet je kontinu op je tenen lopen: uitkijken dat je je niet te "vrouwelijk" gedraagt. Je zou kunnen stellen dat homoseksualiteit op zichzelf niet wordt veroordeeld, dus mannen die met elkaar vrijen, maar meer het feit dat homoseksualiteit wordt geassocieerd met vrouwelijkheid. En juist dat vrouwelijke was verachtelijk en verwerpelijk (hierin ligt overigens ook de basis van de vrouwenhaat). Met die associatie van homoseksualiteit met vrouwelijkheid kun je naar mijn idee twee dingen doen. Je kunt het uit-schreeuwen: "Klootzakken, ik ben geen wijf." Je kunt dus door je gedrag laten zien dat je een stoere en harde kerel bent, en dat je niet met die walgelijke schepsels als vrouwen vergeleken wilt worden.

Waarschijnlijk heeft dat tot gevolg dat je homoseksualiteit voor andere mannen aanvaardbaar wordt: "Nou goed, hij is dan wel een kontenneuker, maar hij is tenminste geen mietje. Hij is één van ons, een échte man."

De tweede manier is juist die vrouwelijkheid positief gaan waarderen. Naar mijn idee ben je dat zelfs moreel verplicht, daar je zo'n duidelijke vorm van vrouwenhaat toch niet over je kunt laten gaan. Het gaat er hier niet om, om een wit voetje te halen bij vrouwen, maar om je eigen instelling van gelijkwaardigheid. En wat zeker even belangrijk is, is dat je door een mannelijk en stoer en hard gedrag een stuk menselijkheid verliest. Door zulk gedrag verkracht je immers je eigen gevoelens en emoties.

Kortom: ik heb in dit artikel aannemelijk willen maken dat de onderdrukking van homoseksualiteit in het leger zijn diepere wortels heeft in (defensieve) mannelijkheid. Dat homoos worden gediskrimineerd omdat ze teveel op vrouwen lijken. Dat het leger onmenselijk is, omdat het overhoop knallen van mensen onmenselijk is en daarom mannen ontmenselijkt moeten worden. En tot slot, dat de strijd tegen de onderdrukking naar mijn idee gepaard zou moeten gaan met het afbreken van mannelijkheid en het positief waarderen van bepaald gedrag, dat doorgaans vrouwen wordt toegewezen.

(1) Citaten, behalve daar waar anders is aangegeven, uit de Haagse Post van 26.04.1980.

Degenen die meer willen lezen over militarisme en mannelijkheid kunnen het beste contact opnemen met tel.nr. 077-31145. Zij die geïnteresseerd zijn in wat een totaalweigeraar uitspookt en wat hij zoal voelt in de bajus, kan een abonnement nemen op Nieuwsbrief. In Nieuwsbrief schrijft Jeroen over zijn belevenissen. Fl. 25,-- storten op giro 5498029, t.n.v. Jeroen Kouwenberg, Romeinenstr. 130, Steyl.

NIEUWTJES UIT ROZE ROERMOND...

Eindelijk dan eens een bericht van de stadsgroep Roermond. Allereerst wil ik van af deze plaats de mensen bedanken die ons door verschillende omstandigheden hebben moeten verlaten. We zullen hun inzet en energie missen: Annet, Meta en Paul hartstikke bedankt en we hopen dat jullie in de toekomst weer wat tijd beschikbaar kunnen stellen voor ons. Voorts wens ik jullie veel succes in je studie en of werk. Zo, dat ben ik kwijt.

En nu de vraag: "Wat is er eigenlijk gebeurd in Roermond?"

Na de roze week in Roermond, is er eigenlijk niet zo veel aan de hand geweest binnen het bisdom. We zijn in september weer echt actief geworden en we hebben de koppen bij elkaar gestoken om ons te buigen over de vraag hoe verder te gaan. In ieder geval houden we weer onze maandelijkse thema-avonden en ook staan we in het centrum regelmatig met een stand.

Wat de stand betreft mochten we in het begin van deze maand konstateren dat de belangstelling groter was als vorige keren. Dat komt o.a. door de betere standplaats die we nu op het Munsterplein hebben. De eerste thema-avond is door het niet in de krant vermelden (de krant had het artikel vergeten te plaatsen) op niets uitgelopen.

Voorts hebben wij besloten om daar in te springen, waar nodig is: b.v. met akties. Ook willen we voorlichting gaan geven als daar behoefte aan is. Hiervoor zullen we contact opnemen met scholen en met andere instellingen.

Andere activiteiten, zoals de roze week, zullen zeker onze aandacht houden, alsook de dodenherdenking.

Tot zover onze plannen voor het komend potten- en flikkerjaar.

gen van opvang. Ook verstrekken wij informatie en verzorgen wij voorlichtingsbijeenkomsten op scholen en vormingscentra. Het moge duidelijk zijn dat wij voor alle genoemde activiteiten best een helpende hand kunnen gebruiken. Elk aanbod juichen we dan ook van harte toe. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Hub (04750-29257) of Gonny (04750-29362).

ROERMONDSE VROEDE VADEREN ZWICHTEN VOOR ARGUMENTEN COC.

Hoera, de stadsgroep Roermond van de N.V.I.H. COC is dan toch opgenomen in het sociaal cultureel plan van de gemeente. Naar aanleiding van een onderhoud in augustus j.l. van drie leden van de werkgroep (Gonny, Hub en Paul) met wethouder Bennis van soc. zaken en cultuur en dhr. Bendermacher, ambtenaar van dit departement, zijn wij, in afwijking van het vorig jaar, alsnog opgenomen in dit plan. Dit houdt in dat we nu dus voor een subsidie in aanmerking komen.

Was dhr. Bennis in het begin van het gesprek nogal gereserveerd (dat scheen te maken te hebben met eerder gevoerde gesprekken die bij hem slecht waren "overgekomen"), was daar later in het gesprek niets meer van te merken.

We werden zelfs rijkelijk voorzien van waardevolle adviezen voor het opstellen van de begroting.

Daar hebben Paul en Hub zich over ontfermt en is later ter goedkeuring door Hub aan dhr. Bendermacher overhandigd.

Begin oktober ontvingen wij de beslissing van de raad met een voor ons dus bijzonder verheugende boodschap.

We zullen Roermond voorlopig dus maar door de ons bekende roze bril bekijken en blijven hopen op een goede verstandhouding tussen gemeenteraad en ons.

OPROEP...

De stadsgroep Roermond doet hierbij een dringende oproep voor versterking van menskracht. Wij zoeken mensen die bereid zijn om iets van hun vrije tijd beschikbaar te stellen voor de NVIH COC STADSGROEP ROERMOND.

De stadsgroep Roermond is een organisatie die de belangen van de homoseksuele medemens behartigd. Dit gebeurt middels informatieverstrekking (stand), of door het ple-

INFO

Rondom en tijdens de kerstdagen is er een speciaal kerstprogramma in één van de gay-zaken in Roermond en m.n. in de Coffee-shop.

Dit programma staat opgenomen in de Gay-Roermond (dit krantje is gratis mee te nemen in de Roermondse gay-zaken), maar ook kun je telefonies informatie inwinnen onder telefoonnummer 04750-33119.

Pink People nummer 17 bevatte de weergave van het eerste deel van een interview met Matthieu Joosten, 24 jaar oud, die onlangs voor de PSP-PPR-kombinatie Willie Savelbergs opvolgde, en de 29 jarige Léon Huybregts, sedert 1982 PSP-PPR-sprekbuiss in de Roermondse raad.

Volgens beiden is een éénpersoonsfractie sterk afhankelijk van initiatieven uit de bevolking: parlementair en buitenparlementair werk dienen hand-in-hand te gaan. En dan nóg: in Nederland bestaat niet veel ruimte voor echte lokale socialistiese politiek.

"WAT IK DOORSLAGGEVEND VIND? IK BEN GEBONDEN AAN 'T VENLOSE PSP-PPR-PROGRAMMA-AKKOORD,"

Matthieus politieke handelen spruit mede voort uit zijn homoseksualiteit: "Die maakte me gevoelig voor verschijnselen als maatschappelijke ongelijkheid."

Matthieu is de COC-afdeling Venlo en omstreken -zowat de meest op de voorgrond tredende buitenparlementaire actiegroep in z'n woonplaats- erg toegewijd en neemt zich voor haar nadrukkelijk te betrekken bij zijn raadswerk. Veelbelovend voor de homobeweging!

- P. Je intrede in de raad wekt, denk ik, allerlei verwachtingen bij flikkers en potten in de stad en evenzo bij de PSP. Maar: deze partij, weten we, hecht geen prioriteit aan homo-emancipatie; visieontwikkeling te dien aanzien schuift zo voortdurend voor zich uit, getuige de gang van zaken bij het kortelings gehouden kongres over feminisering.
- M. Ik sluit niet uit dat uitspraken van de N.V.I.H. COC op een gegeven ogenblik op gespannen voet komen te staan met meningen binnen mijn partij, maar 't loopt naar alle waarschijnlijkheid in de praktijk niet zo'n vaart.
- L. De homobeweging heeft een voorsprong in de gedachtenvorming over homo-onderdrukking...
- P. ... en "vrije seks-beleving".
- M. (Lacherig). Ik zie me al een raadsvoorstel indienen en verdedigen over vrije seksbeleving! Theoretiseer je nu niet?
- P. Ook, wanneer je dit onderwerp in verband brengt met de Algemene Politieverordening?
- M. Deze verordening is reeds ruimhartiger geworden: ik mag me tegenwoordig in een rok op straat begeven.
- P. Ga je dat doen?

- M. Wie weet..., misschien ga ik zelfs een keer zo gekleed naar een raadsvergadering. Of ik hieraan begin, hangt af van tal van factoren... die gedeeltelijk in mezelf zitten.
- P. Je vindt 't eng!?
- M. Ik lieg, indien ik 't tegenovergestelde beweer, en ik wil hoe-dan-ook vermijden door belangengroepen... buurtcomitees... niet meer serieus te worden genomen... in de trant van: "Ach, die haalt slechts malle fratsen uit!"
- L. Emotioneel zou me dat opbreken: telkens opnieuw een act te moeten opvoeren omwille van de provokatie... 't choqueren. En ik acht 't onverstandig me in de raad en ten overstaan van de burgerij te isoleren.
- Ik weersta lang niet altijd de verleiding me aan de bovenstaande orde te konformereren... Sommigen -in en buiten de PSP- waarschuwen terecht voor 't gevaar, dat je je aldus compromitteert... Maar er werkt ook een sfeer op je in...
- P. Daarom wordt hoogstens gefluisterd in de leeszaal van een bibliotheek.
- L. Ik verwijt me dit aanpassingsgedrag niet...; evenmin zal ik de verantwoordelijkheid hiervoor van me afwentelen.
- M. Korrekties door je achterban zijn derhalve noodzakelijk.
- P. Ik begrijp al-met-al, dat je, ondanks wat je eerder zei, niet gauw rokdragend een raadsvergadering zal bijwonen.
- M. (Heftig). Je negeert de omstandigheden! 'n Aantal raadsleden slaat al op tilt als ik met één oorhanger verschijn. Dit beschouwen ze als roldoorbrekend. Maar een man met een rok aan... Je kunt beweren: "Ze hebben 't maar te pikken..." dat is irrealisties... Je wordt voor gek verklaard. Af uit! Wat je ook debiteert, aan zo iemand hoeven ze geen enkele aandacht te besteden!

- P. Ik proef weinig verschil in jullie stijl.
- L. Ik zie veel overeenkomsten.
- P. Terug naar de inhoud: zowel de PSP- en PPR-leden, als wij, COC(st)ers, rekenen op jou. Veel homoos -of: laat ik mij beperken tot de mannelijke homoos, want 't oordeel van lesbiënnes in deze overzie ik niet helemaal- bepleiten volledige vrijlating van pornografie...
- M. Vooral de radikalere flikkers.
- P. De "vrije lustbeleving" daagt aan de horizon...
- M. "Analyses van de verkeerde kant".
- P. Hier hebben we een helder en aktueel punt, waarop de PSP-PPR en althans een groep uit de homobeweging te onderscheiden posities kiezen.
- M. Dat weet ik zonet niet.
- P. Bespeur jij géén verschil in optie? En de discussie binnen de gelederen van gewest Limburg van de PSP dan? De aversie bij velen tegen bepaalde vormen van porno?
- L. Vooral: vormen van...
- M. Die weerzin bemerk ik eveneens bij de de PPR... so what?
Belangen konfliktieren vrijwel overal: bij de hinderwetvergunning voor het rangeeremplacement, die de Nederlandse Spoorwegen aanvroegen, speelden zowel het werkgelegenheidsvraagstuk voor 215 spoorweglieden, als de overlast van de omwonenden...
Maar goed. Je spitst de zaak toe op homoseksualiteit... eventuele tegenstellingen tussen het COC en de PPR-PSP. Wat ik doorslaggevend vind? Ik ben gebonden aan 't Venlose PSP-PPR programma-akkoord en aan de PSP-visie, zoals die op kongressen en dergelijke wordt gevormd. In ieder geval hebben de PSP-PPR Venlo en de landelijke PSP noch over 't verbieden, noch over 'n volledig vrijlaten van pornografie richtlijnen geformuleerd. Komt dit of een gelijksoortige aangelegenheid ter tafel, dan zal ik -gelijk al eens is gebeurd- een themabijeenkomst organiseren, pro's en kontra's, 't COC, vrouwengroepen en wat dies meer zij, uitnodigen... en de resultaten van de gedachtenwisseling meenemen naar de steungroep van de PSP-PPR-fraktie, wier besluit ik dien uit te voeren.
- P. Om ieder misverstand te voorkomen: mocht men menen: er zit in de persoon van Matthieu Joosten vanaf september 1984 een flikker in de Venlose raad, die -kost wat 't kost- flikkerbelangen gaat verdedigen, dan...
- M. ... antwoord ik diegenen: dat is niet

zo. Het gaat mij om méér dan de homostrijd.

"OOK BIJ SADO-MASSOCHISTEN RAAK JE AAN ROLPATRONEN."

- P. Leon, wat betekent die homostrijd voor jou?
- L. Seksualiteit is in wezen iets ongrijpbaars, krijgt desalniettemin in onze maatschappij namen... en ik heb begrepen, dat ik mij tot de kategorie "heteroos" moet rekenen...
- P. Je vindt seksualiteit niet belangrijk?
- L. Ik heb inderdaad een liberale opvatting over seksualiteit, hetgeen onverlet laat, dat je -ook politiek- niet om de tweedeling heen kunt, die onze maatschappij hanteert: homoseksualiteit wordt tot de illegaliteit veroordeeld: je mag wellicht nog homo zijn, mits je 't niet praktiseert... En heteroseksualiteit is... mét alle taboes die daarop rusten... legaal.
Dit gegeven en daarmee dus homo-emancipatie slaat -en nu leg ik meteen dwarsverbanden met aanverwante politieke kwesties- via de vrouwenbeweging op mij terug. Ik ben natuurlijk niet blind voor 't feit, dat de homo- en vrouwenbeweging, naast een gemeenschappelijke, ieder een eigen belangenkomplex kennen.
- P. Leg eens uit.
- L. Ik ben huisman. De rolverdeling tussen mij en Thea... mijn vriendin... staat haaks op konventionele man-vrouw-rolpatronen. Maar als man opgevoed, ben ik nog steeds geneigd, zodra men mij vraagt: "Wat doe je?", mijn huisman-zijn op de laatste plaats te vermelden.
- P. Terwijl je in aanvang van dit gesprek die funktie 't eerste noemde!
- L. Mogelijk speelde ik... onbewust... erop in, dat zoiets in een interview als 't onderhavige aardig overkomt.
- P. Je aarzeling om met je huisman-zijn op de proppen te komen, bewijst hoe het aanpassingsmechanisme... die drang je te konformereren... werkt.
- L. En in dit geval heb ik er geen vrede mee. Ofschoon ik besef, dat ik van vroeger uit een dwangmatig streven heb meegekregen naar maatschappelijke bevestiging... carrière...
- P. Dat de buitenwacht wat je in huis en met je kinderen doet, als onvolwaardig beschouwt... de beeldvorming, die men jou... als man... oplegt...
- L. ... die heb je ergens toch de jouwe gemaakt..., "geïnternaliseerd", met een duur woord...
- P. ... en een dergelijk mechanisme zie je

- ook bij homoos. Voel je je in die zin verwant aan de homostrijd?
- L. Naar mijn inschatting liggen de overeenkomsten tussen homo- en vrouwen-emancipatie op het gebied van aan de seksualiteit verbonden rolpatronen en taboeïsering van de seksualiteit in onze samenleving.
- M. Wat trouwens heel dubbel is: enerzijds is de maatschappij overgeseksualiseerd, en anderzijds drukt op die seksualiteit een waanzinnig taboe. En aan onze seksualiteit ontleen wij hoe dan ook onze identiteit... kan je nagaan!
- L. Seksualiteit is geperverteerd... misvormd.
- P. Hoezo?
- L. Seksualiteit wordt ingebed in een structuur, waarvan je niet straffeloos kunt afwijken.
- P. Je verkondigt een stelling over misvormde seksualiteit; de homobeweging doet evenwel regelmatig een frontale aanval op 't idealistische beeld van "seksualiteit is mooi... en zuiver... en heeft betrekking op liefde..."
- M. De homobeweging tracht slechts de enorme hypokrisie ten aanzien van seksualiteit bloot te leggen. Vandaar het openlijk gedrag... op straat, in kaffees en zo... dat de Roze Driehoek Eindhoven propageert en in de maatschappij enorme tegenreacties oproept, niettegenstaande al het naakt in advertenties...
- P. Tevens wordt het liefde-beeld" aan de kaak gesteld.
- M. Men ageert in de homobeweging dikwijls tegen opgelegde relatievormen... seksualiteit uitsluitend binnen relaties... Men staat een seksualiteitsbeleving voor zonder beperkingen in de geest van hetero-homo, liefde-monogamie.
- P. Met loskoppeling van seksualiteit van relaties, genegenheid, zal jij 't moeilijk hebben, Leon.
- L. Dat klopt, voorzover het tot uitwassen voert, zoals bij S.M... dat ik niet verboden wil zien, maar wat me me walging vervult: elke geweldpleging boezemt me afkeer in.
- P. De S.M.-beweging bestrijdt juist, dat zij aan traditionele geweldspleging doet.
- L. Dat is haar verdediging, ja. Maar die overtuigt me niet.
- P. En bij de S.M. houdt je tollerantie op. Hetzelfde geldt niet voor Matthieu.
- M. Ik breng nog even de discussie over vrije-seksbeleving in herinnering. Ik liet misschien de indruk achter 't standpunt van de radicale flikkers op dit onderdeel volledig te delen. Ik geef graag toe, dat de Roze Driehoek, bijvoorbeeld, een wegbereider is voor nieuwe vormen van seksualiteitsbeleving. Dit neemt niet weg, dat ik seksualiteit voor iets intiems houd. Een opvatting als "seksualiteit staat gelijk aan 't snuiten van je neus" bezorgt me rillingen, want maakt, dat de porno-industrie met die kabines en zo... ontzettend voorspoedig draaien kan.
- L. Seksualiteit wordt een "waar" een verhandelbaar goed.
- M. En dan staat niets meer de opmars in de weg van die nieuwe trend, in de V.S. van Amerika ontstaan: de snuffilms... intensievere lustbeleving... 't opperste genot, opgewekt middels 't kijken naar beelden van echte verkrachtingen bij vrouwen. 't Strookt niet met mijn socialistiese principes.
- P. Naar ik meen: in de Volkskrant... las ik onlangs dat Japanners allerlei verschijningsvormen van seks tamelijk onbelast, zonder vóóringeromenheid... "normloos"... tegemoet treden. 't Land van de rijzende zon vaart er niet slecht onder.
- L. Dat kan in dié maatschappij.
- P. Met dit Japanse voorbeeld in m'n achterhoofd, bekruipt me 't gevoel, dat jouw aversie tegen, wat jij 't etiket "extremismen in de seksualiteitsbeleving" opplakt, mede is ingegeven door 't je helemaal eigen maken in jezelf, verinnerlijken, van in jouw maatschappij overheersende waarden en normen. De "anderen" verwerpen op eenzelfde manier gemotiveerd homoos, als jij sado-masochisten.
- L. Voor mij geldt héél sterk: de "waardigheid van de mens"... een beladen term, hé?
- P. Ja!
- M. Nimmer hoorde ik iemand op grond van deze argumentatie homoseksualiteit veroordelen.
- P. Toch hoor! "Een mietje", "een nicht", "een manwif"... etc., geven aan, dat je -doe je 't als man met mannen of als vrouw met vrouwen- geen échte man, geen échte vrouw bent.
- M. Die schimperij raakt aan rolpatronen: man-mannelijk en vrouw-vrouwelijk.
- P. Ten eerste wordt de sodomie de mens onwaardig geacht en ten tweede: ook bij S.M. raak je aan rolpatronen.
- L. Je stelt een wezenlijke, uiterst gekompliceerde zaak aan de orde...

- M. Ik heb de idee, dat in ieder mens wel iets van S.M.-gevoelens leeft en niet alleen met betrekking tot de seksualiteit... In menige organisatie wordt naar boven gelikt en naar beneden getrapt en met ellebogen gewerkt.
- P. De S.M. tekent aan, dat er verschil bestaat tussen een uit vrije wil gekozen situatie...
- M. ... menigmaal onderwerpt men zich ook zonder slag of stoot aan de competitie, wedijver, in 't bedrijfsleven. En wat betekent "vrijheid"?
- P. Vrijheid staat op gespannen voet met opgelegde begrenzingen.
- M. Ben ik mee eens. 't Begrip "vrijheid" wordt ook nogal eens misbruikt ter rechtvaardiging van de onderdrukking van vrouwen -'t is immers haar eigen, individuele beslissing om de hele dag aan 't aanrecht te staan?- en van homoos/homoseksualiteit...
- P. Precies... en van S.M.!
- M. Ja... Nogmaals: ik denk ook, dat ieder mens "van die gevoelens" kent.
- P. Je kunt moeilijk ermee omgaan.
- M. Geef ik toe.
- L. S.M. valt per definitie niet te verenigen met 't fenomeen "liefde". Wéér zo'n term. Een affektief geladen term... die uitdrukt, dat ik m'n partner als zelfstandig persoon wil blijven beschouwen. Geweld doet daaraan afbreuk.
- M. Je degradeert een mens tot ding.
- P. In "Who's afraid for Virginia Woolf" komt -in dit geval: psychies- geweld voor, en desondanks ontdek ik bij George en Martha liefde tot elkaar.
- M. Die film, dat toneelstuk, verhaalt van verzielte relaties. Waar is 't verband met S.M.?
- L. Bij "Virginia Woolf" en S.M. zijn de relaties door -bij 't ene: verbaal... bij 't andere: fysiek- geweld gedefinieerd. Ik zoek in elkaars relatie waardigheid en autonomie en elkaars bevrijding. Geweld als middel daartoe lijkt me dus onmogelijk.
- P. S.M. een taboe?
- L. Je mag het voor mij benoemen als een taboe.
- M. 't Is voor mij bespreekbaar.
- P. Taboe gaat verder...
- L. ... Maatschappelijk niet geaksepteerd zijn.

"GEEF MAAR EENS AAN DAT JULLIE NIÉT DISKRIMINEREN".

- P. Terug naar de politiek!
- M. Heeft voorgaande niets daarmee uit te staan?

- P. Vind je van wel?
- M. Zeer zeker.
- L. Ik eveneens.
- M. De organisatie van de seksualiteit is 'n politieke aangelegenheid. De categorieën homo/lesbies/hetero/pedo/trans/bi... hebben een bepaalde sociale, culturele, economische functie.
- P. Als dat maar duidelijk is!
- Onderzoek(st)ers van 't Sociaal-Kultureel Planburo constateerden in 1982, dat ruim 90% van de Nederlandse bevolking verdraagzaam is ten opzichte van homoseksuelen. Een grotere akseptatie is welhaast niet haalbaar: wie nog intolerant is, behoort voornamelijk tot de zwarte-kousen-kerk en van hen mag je geen bekering tot verlichtere denkbeelden verlangen.
- L. De homobeweging kan dus haar boeltje pakken... de taak is volbracht.
- P. Zou je denken! Marion Dobbeling en Pieter Koenders, verbonden aan Homostudies te Utrecht, brachten kortelings "het topje van de ijsberg" uit en schilderen een duidelijk minder florisant beeld van de homoverdrukking op dit moment. Een open deur?
- M. 't Werd langzaamaan tijd, dat wetenschappelijk behoorlijk werd uit de doeken gedaan, dat onderdrukking van homoseksuelen/homoseksualiteit niet verdwenen is, doch diep verankerd zit in onze maatschappij. Tot op heden moest de homobeweging bewijzen dat de politie, de gemeente, de instellingen homo-onvriendelijk functioneren. Met deze uitgave van Homostudies in de hand kunnen wij naar "de politiek" enzovoorts toestappen met de vraag: "Geef maar eens aan dat jullie niét diskrimineren."
- L. Mij was het wel duidelijk dat homoos -evenals menige andere groep in ons land- gediskrimineerd worden. In die zin bevat het rapport -dat ik overigens nog niet gelezen heb- niets nieuws. In mijn omgeving zie ik genoeg homoos onrechtvaardig behandeld worden. Neem de kerk...
- P. ... Gijsen en zijn denkbeelden.
- L. Ook liberalere figuren hebben hun bezwaren tegen homoseksualiteit... tegen openlijke homoseksualiteit. Terwijl 'n onderzoek naar de seksuele geaardheid...
- M. ..."voorkeur": "geaardheid" is zo'n a-politiek, medies begrip!
- L. ...vóórkeur... bij religieuze ordes tot heel verrassende konklusies zou voeren.
- P. Ik verwacht dat homoos, die hardnekkig vasthouden aan de idee geaksepteerd

- te zijn door hun/haar buurt, medeflatbewo(o)n(st)ers... en dat zijn er niet weinig...
- M. ... uit lijfbehoud "het topje van de ijsberg" als niet terzake naast zich neer zullen leggen. Ik vrees het ook, wanneer ik terugdenk aan die discussie/konfrontatie, pasgeleden, tussen het COC Venlo en een aantal zich niet gediskrimineerd voelende homoos.
- P. En Leon is een niet-homoseksueel raads-lid, die homo-belangen in de raad aan-kaart...
- L. Je hebt in Roermond sedert kort een COC stadsgroep... een kleine kern van ho-moos...
- P. ... en sympathisanten...
- L. ... die bewust en actief met homoseksualiteit aan de slag zijn gegaan en de strijd om de emancipatie daarvan willen voeren... en aan de andere kant een mas-sa homoos, die hun/haar homoseksuali-teit niet verzwijgen, maar zich "op-sluiten" in de bars aan de Swalmer-straat. Hoewel ik zo iets nog nooit heb gedaan, zal men mij geen strobreedte in de weg leggen, indien ik In Heaven be-zoek... ga dansen of zo. Men zal zich wel van mij afwenden zodra ik praat over politieke items en belangen. Hoe kan een gemeenteraadslid, dat een betere positie van homoos nastreeft, een stap maken naar die grotere groep toe... Ik zou 't, bij god, niet weten. 't COC worstelt met hetzelfde probleem.
- M. Ja.
- P. Wat in schril contrast staat tot het welslagen van de homo-emancipatie-ak-ties toen de Demokratiese Partij een paar maanden geleden in Chicago haar verkiezingskongres hield... een sukses, dankzij het grootscheepse en gemeen-schappelijke optreden van flikkers en potten. De toestand bij ons is helaas niet zo rooskleurig, dat jij het HOMO-STAND-PUNT kunt uitdragen tijdens je raads-periode.

"EEN ZELFSTANDIGE POLITIEKE VROUWEN- OF HOMOPARTIJ LIJKT ME VOORBIJGAAN AAN DE SOCIAAL-EKONOMIESE MACHTSVERHOUDINGEN HIER TE LANDE."

- M. Ik zal frekwent in de raad 'n COC-me-ning ventileren en onderstrepen me niet op te werpen als woordvoerder van alle, inklusief meer rechtsgeöriënteerde ho-moos. Annelise van der Stoel, namens de VVD in de Amsterdamse raad, brengt on-getwijfeld andere homo-emancipatie-ge-luiden ten gehore, dan ik.

- P. Ze werkt uitstekend en vaker samen met PSP-flikker Bob van Schijndel en 'n an-der homoseksueel raads-lid.
- M. Stond er toch uit de VVD-raadsfractie iemand op! 't Zou geweldig zijn met zó iemand de homobevrijding te bevechten...
- P. ... en af te stevenen naar een homo-partij?
- M. Zowel 'n homo- als een vrouwenpartij wijs ik van de hand. Ik ben primair socialist. Wat zou ik -louter vanuit mijn homo zijn- moeten zeggen over be-wapening... dat 't leger zich niet zel-den bediend van fallussymbolen?
- P. Ik stel me een andere invalshoek voor: 't socialisme blijkt niet bij machte de fundamentele ongelijkwaardigheid uit de samenleving te bannen, die wordt ver-oorzaakt door hoe mannen en vrouwen de rollen hebben verdeeld.
- M. Die invalshoek bestrijd ik.
- L. Ik neem in de samenleving grote be-langentegenstellingen waar. Een aantal daarvan domineert: kapitaal versus ar-beid, bijvoorbeeld. Maar ik ben 't station gepasseerd van de klassieke Marxistiese opvatting, dat de maatschap-pij enkel en alleen wordt beheerst door de klassenstrijd, net zo min zal ik kontroverses tussen homoos en heteroos, mannen en vrouwen, producenten en mil-jeubeschermers, automaties uit elkaar afleiden.
- M. Akkoord.
- P. Vandaar ook 't nut van een homopartij.
- L. Op de bres staan voor deelbelangen kan zeker rendement opleveren... Op die wijze heeft de vrouwenbeweging een tijdlang kunnen skoren... maar 't resulteert op den duur in sektarisme. Ik vrees dat dit bij delen van de vrouwenbeweging is geschied.
- M. Hoe komt dat? Te weinig perspektieven?
- L. Nee. In de jaren '60-'70 zou de strate-gie... daarover spreek ik nu... van 't zich organiseren ter behartiging van specifieke belangen ook voor homoos prima zijn geweest. Er hebben zich ech-ter sedertdien verschuivingen voorge-daan in de maatschappelijke verhoudingen waardoor tegenwoordig bundeling en prioriteitstelling ten aanzien van on-derscheiden belangenkomplexen wense-lijk wordt.
- P. Je appelleert aan mijn nieuwsgierigheid: hoe zit jouw prioriteitenlijst in el-kaar?
- L. Mijn prioriteiten liggen op 't sociaal-ekonomiese vlak.
- P. Niet op het terrein van de rolpatronen?
- L. Nee.
- M. Vrouwen- en homobevrijding en strijd

- op 't sociaal-ekonomiese vlak staan bij mij alletwee nummer één. Temeer, daar je lokaal bijna niet met socialistiese ekonomiese ismes uit de voeten kunt. Ik hoop desalniettemin het een en ander te bereiken als lid van een gemeentelijke kommissie voor bijstandsvraagstukken.
- P. De rollenverdeling staat ten dienste van 't huidige sociaal-ekonomiese bouw-
werk.
- L. Waar ik refereer aan sociaal-ekonomiese aangelegenheden en zoek naar een uitweg uit de zich manifesterende crisis, neem ik impliciet de bestaande rolpatronen en de verbeteringen die ik daarbij voorsta, mee en dan doel ik op herverdeling van arbeid binnens- en buitenshuis en op individualisering van 't inkomen.
- P. In de PSP funktioneert een homogroep...
M. ... op papier!
P. Nou? De PSP-homoos zijn een onmisbare steun voor Bob van Schijndel, in Groningen zeer actief...
M. ... in de Roze Rat...
P. ... en in Limburg met de PPR-homoos en CPN-flikkers verenigd in de groep Flikkerpolitiek Limburg.
Wij, PSP-, PPR- en CPN-homoos, hebben al 'ns overwogen ons te verzelfstandigen, onder meer uit skepsis over de haalbaarheid van een werkelijk integraal beleid... Onze partijen lijken ons te koesteren als deskundigen, naar wie alle kwesties over homoseksualiteit doorverwezen worden. Bijgevolg is homo-emancipatie geen zorg voor de héle partij.
- L. Ik vind 't bestaan van belangenorganisaties in m'n partij zinvol. Zonder feminisme zou integratie van de roep om deeltijdarbeid en individualisering in het eisenpakket van diverse politieke partijen ondenkbaar zijn geweest. Een politieke vrouwen- of homopartij lijkt me daarentegen voorbij gaan aan de sociaal-ekonomiese machtsverhoudingen hier te lande: je kre ert de zoveelste marginale klub.
- P. En de PSP heeft al weinig te beduiden.
L. Daarom is een intensieve samenwerking tussen de drie kleine linkse partijen, volgens mij, aan te bevelen.
P. Ik mis jouw bijdragen binnen de PSP-homogroep, Matthieu.
M. Ik sluit niet uit me hierin te vergissen, doch 't heeft er alle schijn van, dat die groep volstaat met schelden op 't COC, aan welke vereniging ik 'n boel te danken heb.
- P. Je zoekt zoveel mogelijk aansluiting, beweerde je eerder, bij de PPR-PSP. Ik zie in dit voornemen een reële reden om je activiteiten uit te breiden naar de PSP-homoos.
- M. Ik herken me voldoende in de eisen van 't COC aangaande individualisering en noem maar op, die soms radikaler zijn dan de PSP-programmapunten. Wat wil je nog meer?
P. Een homovriendelijke(r) PSP.
L. K n dat dan?
M. Ik word door de PSP niet dwarsgereden... ekstra ondersteuning zou me beklemmen... me in een uitzonderingspositie brengen.
- P. Waarom: "kan dat dan?", Leon?
L. Jegens de PSP mag je geen utopiese verwachtingen koesteren. Ten eerste: 't is 'n partij die midden in een vrouw- en homo onvriendelijke wereld opereert. Ten tweede: ik weet dat jou een politieke partij met een eigen kultuur, te vergelijken met 't SDAP-gebeuren van voor de oorlog, voor ogen zweeft. Die kultus is bij de andere politieke partijen net zo goed weggefallen... die krijg je niet meer terug. Ten derde: wat behelst eigenlijk "homovriendelijk" zijn? We zetten ons in de PSP toch ook in voor de homobevrijding. Moeten we dan knuffelgroepen oprichten?
- P. Nee: minder onuitstaanbaar met elkander verkeren, anders meningsverschillen hanteren, een grotere betrokkenheid tentoonstellen voor kulturele probleemstellingen, een minder pregnante scheiding tussen publieke en private omstandigheden realiseren...
- L. ... grotendeels een kwestie van mentaliteitsverandering, kortom, die nauwelijks in konkrete doelstellingen en aktiepunten gekonkretiseerd kunnen worden.
- P. Is 't onontkoombaar alles in regels te gieten?
L. De partijen zijn verworpen tot verbale en papieren organisaties. Dientengevolge...
P. ... is 't 'n hele klus elementen als homovriendelijkheid... vrouwenemancipatie in te voeren.
- "INDIVIDUALISERING VERVALT GEMAKKELIJK TOT ATOMISERING."
- M. Heeft links 't loslaten van allerlei gemeenschapsbanden niet bevorderd door individualisering te propageren?
P. Individualisering houdt niet 't ontlopen in van omgang met anderen in een organisatie.

- M. Individualisering vervalt heel gemakkelijk tot atomisering...
- L. ... en speelt aldus 't kapitalisme in de kaart, dat baat heeft bij uiteenvallen van arbeid(st)ers- en konsumentenorganisaties.
"Individualisering" is eigenlijk een heel burgerlijke term.
Je neemt nu een soort inhaalmanoeuvre waar: mensen breken met de oude, gedwongen kaders... groepen, gemeenschappen; daaruit bevrijd kunnen ze -in de pasverworven vrijheid- nieuwe verbintenissen aangaan; blijft deze synthese achterwege, dan voorspel ik pure, doffe ellende... zal Jan en alleman uitsluitend voor 't eigen hachje opkomen... en stil aan vereenzamen... vervreemden.

"NAAR MIJN OVERTUIGING MOET JE EERST DE NAAR DE ILLEGALITEIT GEDRONGEN HOMOSEKSUALITEIT ZICHTBAAR MAKEN".

- P. Sommige homogroepen wensen niets met integratie van doen te hebben... distantiëren zich van de gevestigde orde... belijden 't opbouwen van een tegenkultuur... om naderhand vanuit een "positie van sterkte" met de heteromaatschappij af te rekenen.
- M. Die getuigen van gebrek aan politiek- en histories inzicht.
De bepleite tegenkultuur mondt, leert de geschiedenis, tenslotte toch uit in integratie.
Hopelijk ontwikkelt zich wel iets als homo-identiteit.
- P. Wat versta je daaronder?
- M. Enkele voorbeelden: 't aanschouwelijk maken hoe de maatschappij seksualiteit in hokjes dauwt, kanaliseert, beperkt; 't onder 't voetlicht brengen... via films, toneel, muziek... wat vrije lustbeleving aan goede kanten heeft; 't mooie van mannenlichamen benadrukken... overal dringen zich reclames op van autoos met half-uitgeklede vrouwen... de homo-erotiek wordt weggepoetst... is, anderzijds, in de vorm van manneninstituten, alom vertegenwoordigd.
- P. Homosociaal, heet dat laatste.
Zonder een homo-sub-/tegenkultuur groeit er geen homo-identiteit. Die eigen cultuur is een instrument ter versterking van jezelf in en buiten homogroepen en om oppositie te plegen tegen de heterodwang.

Een alternatief is: je verstoppen binnen die homo-sociale-instituten... mannen-sportklubs en dergelijke.

- M. Ook daartegen verzet ik me. Ga je je binnen die organisaties duidelijk als homoseksueel manifesteren, dan ondergraaf je ze.
- P. Dat is dus niet de bedoeling van wie deze variant aanhangen.
- L. Matthieu geeft aan, dat 't opgaan in homosociale verbanden z'n grenzen heeft. Omhelzen mannen elkaar in de klubruimte of op 't veld, omdat er 'n goal is gemaakt...
- P. ... dan zal niemand schande daar van spreken. Wordt men daarentegen betrappt op 't met elkaar vrijen... onder de douche...
- L. ... dan ervaart de meerderheid dat als een bedreiging.
- P. De werking van homosociale verbanden kun je heel aardig zien bij vrouwen. Die gaan heel intiem met elkaar om. Dat is demate aanvaard, dat in tal van landen lange tijd vrouwelijke homoseksualiteit onontdekt is gebleven... Maar op 't moment dat bepaalde gedragingen als "lesbies" worden gekenschetst, komen alle waanideeën die jegens mannelijke homoos de ronde doen, in nog heviger mate naar voren.
- M. In gevangnissen vinden heuse homoseksuele handelingen plaats, ook tussen mannen. Maar daarop zet men 't stempel: "bij gebrek aan vrouwen".
Naar mijn overtuiging moet je, wil je opheffing bewerkstelligen van de categorisering der seksualiteit in de samenleving, eerst de naar de illegaliteit gedrongen homoseksualiteit zichtbaar maken, bijvoorbeeld door 't dragen van de roze driehoek.

SLOT.

- P. *Uitsmijter*: In Maastricht stelde een aantal organisaties... Flipol, 't COC, ABOP-homogroep, vrouwengroepen, groepen voor buitenlanders... de gemeente voor een non-diskriminatie-artikel in de subsidieregelingen op te nemen.
- M. Héél goed.
- P. Gaan jullie zoiets ook in jullie raden proberen?
- L. Ik kende het bestaan van het initiatief niet.
- P. 't Is voortgekomen uit de kwestie Oberijé...
- L. Die studentenpastor... Ik ga die zaak zeker oppakken.

In Maastricht:

Protest tegen ontslag van Sjaak Oberije

(Van onze verslaggever)

MAASTRICHT - De onderwijsvakbonden en twee andere organisaties hebben gisteren de Maastrichtse wethouder P.G. Lazar-Schilthuis een concept-raadsbesluit tegen discriminatie aangeboden. Aanleiding is het ontslag van de godedienstleider Sjaak Oberije. Hij was betrokken bij een relatie tegen de zin van bisschop Gijssen van Roermond, een homoseksuele relatie.

De afkapping van de bisschop deed deken Felzer vorig jaar augustus besluiten Oberije niet langer als godedienstleider aan het gemeentelijk lyceum van Maastricht te handhaven. De onderwijsvakbond ABOP sloopt daarop naar de rechter. Bovendien hebben verschillende organisaties om de subsidieverlener, de gemeenteraad, rechtstreeks te benaderen.

Het concept-raadsbesluit, dat overigens nog officieel aan het gemeentebestuur wordt toegezonden, werd gisteren door Henk van Hezel aangeboden. Hij is voorzitter van de Algemene Bond voor Onderwijzend Personeel (afdeling Maastricht e.o.). Andere instanties die het concept-besluit ondersteunen zijn de Katholieke Onderwijs Vakorganisatie, PCO, ABVA/RABO, de vereniging voor openbaar onderwijs, COC, Humanistisch Verbond, NVSH en FLIPOL.

Onderscheid

In het raadsbesluit wordt gesteld dat het de gemeenteraad niet is toegelaten om onderscheid te maken op grond van ras, geslacht, seksuele geaardheid of burgerlijke staat. En dat in het bijzonder bij het aangaan van een arbeidsovereenkomst en de vaststelling van de daarbij horende voorwaarden. De regeling moet tevens gaan gelden als subsidievoorwaarde voor de door de gemeente gesubsidieerde instellingen en instituten.

Sympathie

Mevrouw Lazar sprak na de overhandiging van het concept-raadsbesluit haar sympathie uit voor de actie van de bonden en organisaties. „Maar”, zo zei ze, „we moeten oppassen dat wij ons als gemeente niet met de inhoudelijke kwesties gaan bemoeien. Zouden we dat gaan doen dan zijn we naar mijn mening op een gevaarlijke weg. Als wij een harmonie subsidie geven om een dirigent te kunnen aanstellen zou het toch volstrekt onjuist zijn als wij ons gingen bemoeien wie die functie krijgt”. De betrokkenheid van de gemeente is volgens Van Hezel wel nodig als duidelijk sprake is van discriminatie binnen een instelling die subsidie ontvangt, zoals in het geval van Sjaak Oberije.

OPLOSSING VAN PUZZEL NR. 17.

GRAMSTORIG
UITTERWAARD
LOFTROMPET
DICHTERLYK
EVAPORATIE
NORMALITER
SCHADEPOST
PALLIATIEF
ORNITOLOGOOG
ROERGANGER
ENIGERMATE
NONCHALANT
SEPARATIST
LINKERVOET
AKKEFIETJE
GENEESWYZE

INFO

THEMA-AVOND IN ROERMOND...

Op donderdag 29 november 1984 houdt de stadsgroep Roermond haar maandelijkse thema-avond.

Deze zal gehouden worden in S61 aan de Swalmerstraat te Roermond en begint om 20.00 uur.

Het thema voor deze avond is:

"EENZAAM TUSSEN VELE MENSEN".

Dat wij voor dit thema kiezen komt mede door het aantal telefoontjes dat wij krijgen van mensen die ontzettend alleen staan in zowel hun bewustwording als ook in hun strijd om erkenning van hun seksuele gevoelens.

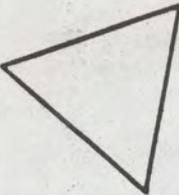
Voor vele homoseksuelen m/v wordt het nog als een taboe ervaren om openlijk voor hun gevoelens uit te komen en te leven als mens tussen mensen.

Het moge niet vreemd zijn dat juist bij deze mensen de eenzaamheid nogal snel om de hoek komt kijken en bezit van hen neemt.

Daar willen we met elkaar over praten en eventueel er iets aan doen.

Tot ziens op 29 november in S61.

HET COC OVER PARKEN EN BAKKEN

Sommige homo- en biseksuele mannen beleven veel plezier aan het bezoeken van parken en pisbakken. Er is ook een grote groep mannen die voor hun (seksuele) kontakten aangewezen zijn op dit soort openbare plaatsen. Omdat ze om de een of andere reden niet openlijk voor hun homo-seksualiteit kunnen uitkomen. Omdat je in de bak en in het park anoniem contact kunt leggen.

Natuurlijk is er veel plezier te beleven, maar er zijn ook nadelen verbonden aan deze manier van contact zoeken en seks hebben. De politie kan vervelend doen en je kunt in botsing komen met potenrammers of chanteurs.

In dit artikel staat eerst iets over de manier waarop de politie het je lastig kan maken en wat je daartegen kunt doen. Daarna komt informatie over wat je kunt doen als je in elkaar geslagen bent of als je gechanteerd wordt.

Als zoiets je overkomt, zul je er misschien in de eerste plaats met iemand over willen praten. Daarvoor kun je terecht bij COC-afdelingen en de Stichting "op je flikker gehad" (voor adressen zie verder).

In dit artikel staat alleen informatie over aangifte doen, over het belang ervan en over wat er dan kan gebeuren (of juist niet).

STRAFBARE HOMO SEKS.

Eerst iets over hoe de politie je dwars kan zitten als je je naar het park of de bak begeeft. Veel gemeenten hebben een Algemene Politie Verordening (APV) waarin een artikel staat dat er niet getipeld mag worden en/of dat je je in pisbakken niet langer dan een paar minuten mag ophouden en dan nog alleen om de bak te gebruiken voor waar die voor bedoeld is. De politie kan homo's op grond van die artikelen oppakken. Ze mag je dan niet langer dan zes uur vasthouden en je hoeft geen vragen te beantwoorden voordat er een advocaat voor je is.

Seks met jongens onder de 16 is nog steeds verboden. Maar b.v. in Amsterdam treedt de politie alleen op als er sprake is van "onvrijwillig contact" of als er druk van de omgeving komt. In andere gebieden van het land is men vaak veel strenger.

POTENRAMMERS.

Potenrammen is niets nieuws, dat weten we allemaal. Nieuw is wél dat het meer in de publiciteit komt en dat er meer aangifte wordt gedaan.

AANGIFTE DOEN IS HEEL BELANGRIJK:

- * er wordt duidelijk hoeveel er geramd wordt;
- * véél aangifte maakt dat men er iets tegen gaat doen;
- * pas als je aangifte doet, weet de politie waar het gebeurt en kan ze meer surveilleren;
- * alleen als je aangifte doet, kunnen de daders gepakt worden.

AANGIFTE.

Aangifte doe je bij het distriksburo. Dat kan anoniem. Dit kan belangrijk zijn, omdat de verdachte recht heeft op inzage in het proces-verbaal! Je kunt ook iemand machtigen om voor jou aangifte te doen of iemand meenemen.

Het distriktburo moet de aangifte aksepteren. Gebeurt dit niet, dan kun je een aanklacht indienen. Denk eraan dat alleen je verhaal aan de politie vertellen nog niet inhoudt dat je het AANGEGEVEN hebt. Je moet dat heel nadrukkelijk zeggen. Een rechercheur schrijft je verhaal dan op. Lees het goed: is het goed weergegeven, is er niets vergeten? Tot slot moet je de aangifte tekenen.

BEWIJSMATERIAAL.

Een mediese verklaring is voor het doen van aangifte NIET nodig. Als er zichtbare verwondingen zijn, kunnen daar foto's van gemaakt worden (alleen als je dat zelf goed vindt). De recherche zal wellicht ook op de plek waar het gebeurd is op zoek gaan naar "stille getuigen": sporen, stukken gescheurde kleding, e.d. Gooi de kleren die je aanhad niet weg en was ze ook niet!

DE DADERS AANGEHOUDEN.

Als de daders gepakt zijn, zal er vaak een konfrontatie plaatsvinden. Je kunt dan eisen dat er een konfrontatiespiegel tussen jullie in wordt geplaatst: jij ziet hen wel, zij zien jou niet.

Als er een rechtzaak van komt (dat kan heel lang duren en soms gebeurt er helemaal niets), kun je van te voren **SCHRIFTELIJK** vragen dat de verdachten uit de zaal worden verwijderd als jij het woord krijgt. Je kunt ook een met redenen omkleed verzoek indienen de terechzitten "achter gesloten deuren" te laten behandelen. Want normaal is die openbaar. Het is niet onverstandig je te laten adviseren door iemand die verstand heeft van processen e.d., een advocaat b.v.

CHANTAGE.

Ook chantage is niets nieuws in de homo-wereld. Je hebt contact met iemand gehad en je portemonnee met daarin je naam en adres is gerold. Je hebt iemand mee naar huis genomen. Je bent bang voor chantage. Of je wordt werkelijk benaderd met de dreiging: betalen of we gaan naar je vrouw, baas, enz.

GA NAAR DE POLITIE. Doe aangifte. Heel vaak zul je niet het eerste slachtoffer van de chanteur(s) zijn. Ook hier geldt: de politie kan alleen iets doen als ze weet wat er gebeurt. Ook bij aangifte van chantage kun je, als dat nodig is, anoniem blijven.

ZEEFHULP.

Voorkomen is beter dan genezen. Dat geldt ook hier. Eén manier om te voorkomen is aktievoeren. Aktie om het recht te verwerven de bak ook te gebruiken voor homo-plezier. Aktie om te zorgen dat daar waar veel geramd wordt, meer politiekontrolé komt (zonder dat ze hinderlijk met de autolampen in de bosjes schijnen). Ook kun je bijvoorbeeld op een zelfverdedigingskursus gaan. Onze COC-afdeling organiseert zo'n cursus. Informeer er eens naar.

HULP EN STEUN.

Bij onze afdeling zijn mensen die als er narigheid is, met je mee willen gaan om aangifte te doen of die naar je verhaal willen luisteren. Het COC is er, óók als je geen aangifte wilt doen. Óók als je niet wilt dat het verder bekend wordt. Je kunt langskomen of bellen met leden van onze werkgroep Opvang en Introductie. Bellen kun je ook met mensen van "op je

flikker gehad".

Dat is een meldpunt van en voor homo's, waar je terecht kunt bij bedreigingen, mishandeling en diskriminatie. Aarzel niet!

MEER INFORMATIE.

- * Bij alle COC-afdelingen is de brochure "POT(T)ENRAMMERIJ" aanwezig. Daarin staat veel meer over aangifte doen, de gang van zaken bij de politie en justitie.
 - * "OP JE FLIKKER GEHAD" woensdag en zondag van 20.00-24.00 uur, 020-246321.
 - * COC WERKGROEP OPVANG EN INTRODUKTIE: 077-24463, 077-28781, 077-70150.
 - * Lid worden kan ook, voor minimaal fl. 45,-- voor een heel jaar. Je krijgt dan o.a. regelmatig het lesbies/homoblad SEK.
- VUL IN DIE BON!

JA, IK WORD COC-LID EN KRIJG
SEK EN PINK-PEOPLE VOORTAAN
GRATIS!

voorletter(s):

.....

naam:

.....

straat:

.....

postcode en plaats:

.....

geb.datum

m/v

.....

handtekening:

.....

*(ik betaal nog niet, maar wacht
tot ik een acceptgirokaart krijg)*

Opsturen in een enveloppe zonder zegel,
naar: COC, Antwoordnummer 2966, A'dam.

"DE STAND" IS BOOS

door: Ed van Poorten.

Ja, de stand is boos...

En wel op de gemeente.

De gemeente Venlo is namelijk zeer laks en inkonsekvent wat het verlenen van vergunningen betreft.

Iedere maand weer vraag ik twee à drie weken voor aanvang van de volgende maand een vergunning aan om met ons standje voor het stadhuis te mogen staan. Mijns inziens ruim op tijd om de aanvraag bij de gemeente af te handelen. Toch krijgen we de vergunning nooit op tijd toegekend!

In oktober j.l. kregen we de toekenning zelfs pas halverwege de maand. En dan toch fl. 4,50 legeskosten betalen!

Nee, dáár trappen we niet meer in!

Ik heb onze burgervader en zijn assistentjes dan ook een boze brief geschreven met daarin de vermelding dat we van de vergunning voor de maand oktober geen gebruik wensten te maken, en we ze dus ook niet af zouden komen halen.

Dit geldt evenzozeker voor vergunningen die in de toekomst te laat toegekend worden. Saillant detail: gesteld dat we twaalf maal per jaar een vergunning betalen, dan vloeit van de door de gemeente Venlo aan het COC fl. 90,-- toegekende subsidie, weer fl. 54,-- terug in hun potje! Rest ons nog fl. 36,--.

En dan te bedenken dat een commercieel ingestelde middenstander die z'n waar voor zijn winkelkeur wil aanprijzen en daar een vergunning voor aanvraagt, voor de eenmalige legeskosten à fl. 4,50 de vergunning voor onbepaalde tijd krijgt toegekend!

Waar blijven wij met onze niet commerciële instelling dan?

Hopelijk trekken ze zich daar in het gemeentekantoor iets aan van onze kenbaar gemaakte ongenoegens.

Verder is de stand op nog iemand boos:

OP JOU!

Waarom telt de werkgroep stand slechts 5 leden?

Dat kan toch niet!

De belasting voor deze 5 leden is veel te zwaar. We krijgen bijna onmogelijk een fatsoenlijk rooster samengesteld. Maar dat kan verbeterd worden.

Als jij nu de telefoon pakt en me opbelt: 077-17936, of je pakt pen en papier en je schrijft me: Mathilde Wibautstraat 8, 5912 JJ Venlo. Je kunt natuurlijk ook naar

het COC schrijven, waarvan het adres voor in deze Pink People staat.

NU DOEN!

INFO

Op 01 december verschijnt het vierde nummer van LUST EN GRATIE, het lesbies culturele tijdschrift in boekformaat (96 pagina's) met:

STILTE HEEFT ONS NOOIT BESCHERMD

Gesprek met Audre Lorde, zwarte dichteres en lesbies feministe Bernadette van Dijk en Maaike Heyer.

DE NEW YORK WOMEN'S SALON

Opkomst en ondergang van een feministies ideaal Bernadette de Wit.

TWEË GEDICHTEN

Eugenie de Munck.

FRAGMENT UIT: HET DULKBOOIMYSTERIE

Roman in wording
Megchel J. Doewina.

VIJF LITHO'S

Cathar Wertheim.

SISTERHOODS IN SINGAPORE

Godin Guan Yin en haar vegetarische tantes
Dora D.

Een nummer van LUST EN GRATIE kost bij de vrouwen- en betere heteroboekwinkels fl. 12,50. Een abonnement kost per jaargang (4 nummers) fl. 44,-- , verkrijgbaar door storting op postgiro 3786410 t.n.v. LUST EN GRATIE, POSTBUS 4098, 1009 AB AMSTERDAM.

PARDON?

Ik ben anders best ge-emancipeerd hoor, ik heb de vorige week mijn vrouw nog op een V.O.S.-kursus gedaan...

INFO

HOMO, HETERO, BI!

"Ben ik de enige die op vrouwen én mannen kan vallen?"

"Ik pas niet in die hokjes, ik maak zelf wel uit met wie ik vrij, maar..."

"Als je lesbies bent, vrij je toch niet met mannen?"

"Ik heb altijd met mannen gevreeën, maar laatst werd ik verliefd op mijn vriendin..."

"Waar blijft je flikkerstrijd als je nou ook nog op een vrouw verliefd wordt?"

Nee, je bent niet de enige. Veel mensen zijn biseksueel. Wij laten ons niet meer de keuze homo-of-hetero opdringen. Wij zijn allebei. En niet omdat we "in een overgangsfase zitten", niet omdat we "niet durven kiezen", niet omdat we "van twee walletjes willen eten" (mag dat dan niet?), maar gewoon omdat we het zijn. En omdat we trots zijn op onze biseksualiteit.

Te lang hebben we zelf ook gedacht "dat bestaat toch niet, dat we van mannen én vrouwen houden, op ze verliefd worden, met ze willen vrijen! We hebben ons koest gehouden zoals homo's en lesbiennes zich koest hebben moeten houden.

Sinds ruim een jaar (bijna twee jaar-TM) hebben we ons verenigd in de Landelijke Steun- en Aktiegroep Biseksualiteit, kortweg de Bi-klup. We hebben een landelijke manifestatie van biseksuelen gehouden en regionale groepen opgericht. Wij hebben besloten ons niet meer stil te houden, maar te kiezen voor een openlijke biseksuele levenswijze. En we hebben groepen opgericht om elkaar daarbij te steunen en ons gezicht te laten zien.

Als je mee wilt doen, schrijf ons dan en je krijgt alle informatie thuis. Je kunt ook een abonnement nemen op de nieuwsbrief (ook de Bi-krant genoemd-TM): De nieuwsbrief verschijnt 4 keer per jaar en kost dan fl. 10,--. Dat bedrag kun je storten op giro 5459383 onder vermelding van Nieuwsbrief.

Landelijk adres: Steun- en Aktiegroep
Biseksualiteit,
Postbus 797,
2003 RT Haarlem.

Bovenstaand is de tekst uit de folder van de Bi-klup. Op 28 maart 1983 werd de groep door o.a. Bep Ruting en Frank Severijnen opgericht.

De eerste grote manifestatie onder het motto "Bi is best

opgericht.

De eerste grote aktie was het organiseren van een landelijke manifestatie onder het motto "Bi is best" (de tweede manifestatie, die gepland was op 17 november, gaat helaas niet door). De landelijke pers heeft zowel voor- als achteraf, veel aandacht aan deze Bi-dag besteed.

Onlangs is het eerste officiële nummer van de Bi-krant verschenen (het nul-nummer tel ik dan niet mee, dit was m.i. een experiment). Een willekeurige greep uit de inhoud:

- * Uit een dagboek van een bietje: Nina vertelt in luchtige vorm over dagelijkse besommeringen van zichzelf, over haar vriend, haar vriendin, het COC, het aangepaste leven, enz.
- * Buitenbi: Nieuws uit het buitenland (dit keer Engeland en W.Duitsland).
- * Bi bij NVSH en COC: een overzicht van kontaktpersonen, avonden en informatie-(telefoon)nummers.
- * Bi bibliotheek: bespreking van boeken en tijdschriften! Kortom een gevarieerde krant, die het lezen de moeite waard is.

(Ted Merkus).

collectief
[redacted] café
de [redacted]
klinker [redacted]

roersingel 18
Roermond.
04750-30007

HET KLINKERPODIUM PRESENTEERT...

Zaterdag 08 december, 21.00 uur:

2-LIPS.

Vrijdag 21 december, 15.00 uur:

PAUL COWLAN.

Woensdag 26 december, 21.00 uur.

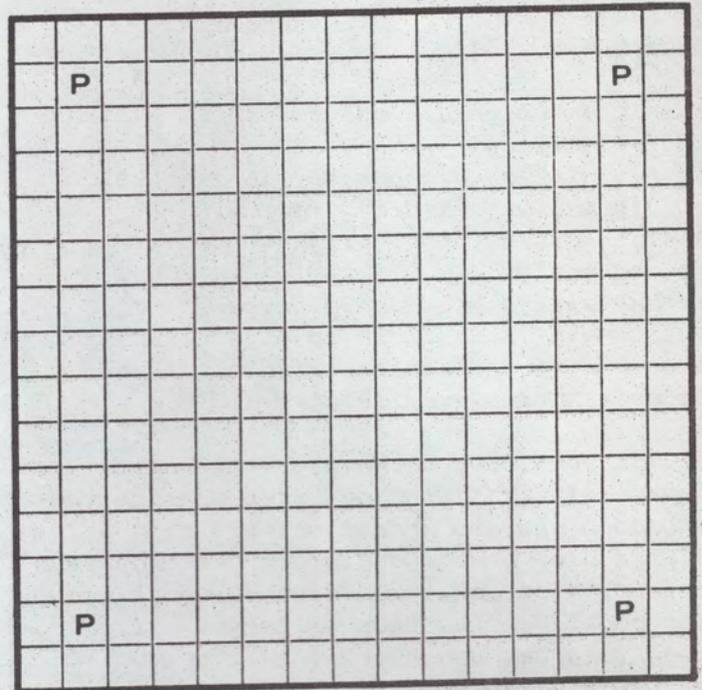
RICK NOLOV.

PESTERIGE PINK PEOPLE PUZZEL NR. 18.

Met als enig gegeven de 4 P's en de volgende omschrijvingen:

HORIZONTAAL (IN VOLGORDE).

Vorst van een staat (land)-Geestig gezegde-Ontharen-Crazy-Conisch-Kenteken-Tweetal-Grond-Grondlegger van Perziese Godsdienst-Vervroegd Pensioen-Geheime Bode-Uitmundend-Beeldraadsel-Bergovergang-Koe of Stier-Lofdicht-Verzamelboek-Heldendicht van Homerus-Heks-Opstuk ter versiering-Melksuiker-Water bij A'dam-Heiligenportret-Brede riviermond-Engels IJs-Kosten Koper-Nieuwe Ster o.d.-West Europeaan-Zondbok-Water in Friesland-Begaan-Indon.Geneesmiddel-Amerik.Goudmunt-Reeds-Bontsoort-Uniek-Slee-Briefaanhef-Strooptocht-Maar-Kameraad-Eng. Paardensportplaats-Makker van Jozua-Ongerijmd-Den Lezer Heil-Huidaandoening-De Oudere-Holland op z'n...

VERTIKAAL (IN VOLGORDE).

Vorst van een staat-Gemaanse Godin-Sieraad uit zee-Toelating (b.v. in ziekenhuis)-Chinese Afstandmaat-Plotselinge inzinking-Muurholte-Snijlijn van twee vlakken-Stoker in bakkerij-Heldendicht van Homerus-Tijdmaat-Onder andere-Bedoening-Zelfkant-Eiland bij Australië-Eerwaarde Heer-Meterton-Gewicht (afk.)-Onder andere-Een naaldboom-Indon.Muurhagedis-Chinees in Indië-Naar onze mening-Gifslang-Filmprijs-Waarnemend-En omstreken-Lettergreep-Hogere Landbouw School-13e of 15e v.d. Rom. maand-Surrogaat-Wijnmaat-Een kruidenrij-Uitroep-Binnenl.strijdkrachten-Houten blaasinstrument-Gemeenlijk persoon-Gedurende-Grote water-vlakte-Achter-Ontwikkelingsvorm van insecten-Lichaamsholte-Gortepap-Waterstand-Vlag-Kegelsnede-Gedeput.Staten-Enige-Estlander-Geheel de Uwe.

Geheel de Uwe en veel sukses!! Chris.

Koffiebar
't Waarmenke
Bolwaterstraat 22
5911 GC VENLO